

วัยคะนอง

ธีรพัฒน์ พานจันทร์

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์
วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ประจำปีการศึกษา 2566

วัยคะนอง

ธีรพัฒน์ พานจันทร์

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์
วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ประการศึกษา 2566

Paranoid

Teeraphat Phanjhan

The Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement For
Bachelor Degree of Fine Arts Major in Printmaking
Poh-Chang Academy of Arts
Rajamangala University of Technology Rattanakosin
2023

วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ อนุมัติให้ศิลปินพันธ์

เรื่อง ้วยคะนอง

เสนอโดย นายธีรพัฒน์ พานจันทร์

รหัสนักศึกษา 4631070841107

เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์

ผู้ควบคุมศิลปินพันธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจนวิทย์ ชูทอง

คณะกรรมการสอบศิลปินพันธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลลดา ชาญประสพผล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.2567

.....กรรมการ

(อาจารย์วรพงศ์ อรุณเรือง)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจนวิทย์ ชูทอง)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์พัลลภ ว่างบอน)

.....กรรมการ

(อาจารย์สุรชัย อุดมมัน)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรางคณา พิวมั่นกิจ)

.....กรรมการ

(อาจารย์ทัสนะ ก้อนดี)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรัฐ บุญทรง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเพาะช่าง

วัน.....เดือน.....พ.ศ.....

หัวข้อเรื่อง	วัยคะนอง
นักศึกษา	นายธีรพัฒน์ พานจันทร์
รหัสนักศึกษา	4631070841106
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจนวิทย์ ชูทอง
หลักสูตร	ศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์ วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา	2566

บทคัดย่อ

การสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์ชุด “วัยคะนอง” ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจมาจากประสบการณ์ส่วนตัวและจากสังคม ข้าพเจ้านำเรื่องราวที่เคยประสบพบเจอในชีวิตนำมารังสรรค์ผ่านผลงานศิลปะเพื่อสะท้อนให้สังคมได้เห็นผลลัพธ์ที่เกิดจากวัยคะนองของวัยรุ่น ซึ่งอาจจะทำให้เสียอนาคตหรือร่างกายพิการจากการไล่ตีกันเพราะแค่อารมณ์ชั่ววูบเพียงเท่านั้น โดยเรื่องราวที่นำมานั้นมีจุดประสงค์เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงผลลัพธ์ของการกระทำเพียงแค่อารมณ์ชั่ววูบ ข้าพเจ้าเห็นข่าวสารมากมายเกี่ยวกับการตีกันของเด็กเหล่านี้เรามักจะตั้งคำถามเกี่ยวกับการกระทำของเด็กเหล่านี้จนเกิดเป็นจุดประสงค์ให้ข้าพเจ้านำมาตั้งคำถามในผลงานศิลปะนิพนธ์ครั้งนี้ โดยข้าพเจ้าถ่ายทอดผลงานออกมาในรูปแบบ 2 มิติ บนกระดาษ ถ่ายทอดผลงานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ลายฉลุ เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)

Title : Paranoid
Name : Teeraphat Phanjhan
Student ID : 4631070841107
Astviser : Asst. Prof. Jenwit Choothong
Degree : Bachelor Degree of Fine Arts Major in Printmaking Poh-Chang
Academy of Arts Rajamangala University of Technology
Rattanakosin
Year 2023

Abstract

In creating the “Paranoid” art series, I was inspired by my personal experiences and society. I take stories that I have experienced in my life and create them through works of art. To reflect society and see the results of the youth's enthusiasm. It will cause the loss of the future or the body that results from chasing each other because of just a temporary emotion.

The purpose of the story is to reflect the results of a short-lived action. I have seen a lot of news stories about these children fighting each other. We often ask questions about the actions of these children, which became my purpose to raise these questions in this thesis. I conveyed the work in 2D form on paper. The work is conveyed through the process of stencil printing. Silkscreen printing technique

กิตติกรรมประกาศ

การสร้างสรรคศิลปะนี้จะไม่เกิดขึ้นไม่ได้หากไม่มี คุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัวของข้าพเจ้าที่เป็นกำลังใจอันสำคัญและคอยสนับสนุนให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาในสาขาวิชาที่ชอบ

ขอขอบพระคุณ อาจารย์สุรางคณา วัฒนกิจ (อาจารย์ที่ปรึกษา) ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจนวิทย์ ชูทอง (อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปะ) คณะกรรมการศิลปะ และคณะกรรมการในสาขาวิชาศิลปะ ภาพพิมพ์ทุกท่าน ที่ถ่ายทอดองค์ความรู้ในด้านศิลปะและให้ คำปรึกษาแก่ข้าพเจ้าตลอดมานับตั้งแต่เริ่มเข้าการศึกษาในรั้ว วิทยาลัยเพาะช่าง และที่สำคัญ

ขอขอบพระคุณเพื่อน พี่ น้อง และทุกคนที่คอยให้กำลังใจและแลกเปลี่ยนความคิดในมุมมองต่างๆ เพื่อนำมาต่อยอดในการสร้างสรรค์ศิลปะ ขอขอบพระคุณร้านขายของในรั้ววิทยาลัยเพาะช่าง ขอขอบพระคุณร้านพาณิชย์นเฟรม ที่คอยช่วยเหลือในการทำรอบงานตั้งแต่ผลงานชุดแรกจนถึงชุดสุดท้าย

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นเอกสารประกอบการทำวิชาศิลปะนิพนธ์ สาขาศิลปะภาพพิมพ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ระดับศิลปบัณฑิต คณะจิตรศิลป์ วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมงคลรัตนโกสินทร์ ศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ชื่อ “วัยคะนอง” ซึ่งมีผลงาน 2 ส่วนประกอบไปด้วย ผลงานการสร้างสรรค์ และผลงานภาคเอกสาร ประกอบการสร้างสรรค์ ศิลปะนิพนธ์ในครั้งนี้ เป็นการรวบรวมขึ้นสำหรับใช้ประกอบการศึกษา เพื่อแสดงความคิด รูปแบบ และกระบวนการสร้างสรรค์งาน ภาพพิมพ์ที่มีลักษณะเฉพาะตน โดยคาดหวังว่าจะเกิด ประโยชน์ต่อผู้สนใจในด้านทัศนศิลป์ นักศึกษา ในรุ่นต่อ ๆ ไป และผู้คนที่ทั่วไปไม่มากนักน้อย

ธีรพัฒน์ พานจันทร์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
คำนำ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญภาพ.....	ฅ
บทที่ 1. บทนำ	
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	2
วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	2
แนวความคิดของการสร้างสรรค์.....	2
ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	3
แหล่งข้อมูลที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์.....	3
ขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์.....	3
บทที่ 2. ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ	
อิทธิพลจากแนวคิดจากสิ่งแวดล้อม.....	4
อิทธิพลจากงานศิลปกรรม.....	10
บทที่ 3. ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์	
ขั้นตอนประมวลผลความคิดที่มาจากแนวคิดและแรงบันดาลใจ.....	15
ขั้นตอนการประมวลผลความคิดที่แสดงออกทางรูปธรรม.....	15
การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์.....	16
ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1	16
ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2	17
ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3	18
ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4	19
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน กระบวนการภาพพิมพ์ลายฉลุ.....	20
ภาพที่ใช้ในการสร้างสรรค์กระบวนการภาพพิมพ์ลายฉลุ.....	20
การสร้างสรรค์แบบร่าง.....	24

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ขั้นตอนการสร้างสรรค์แบบร่าง.....	24
ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 1	25
ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2	26
ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 3	27
ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 4	28
ขั้นตอนการขยายภาพร่าง.....	29
ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์ตะแกรงไหม.....	29
การเตรียมบล็อกสกรีน.....	29
วิธีชิงผ้าสกรีนบนกรอบไม้ด้วยมือ.....	29
ขั้นการตอนชิงผ้าสกรีนบนกรอบไม้ด้วยมือ แบบที่ 1	29
ขั้นการตอนชิงผ้าสกรีนบนกรอบไม้ด้วยมือ แบบที่ 2	30
ขั้นตอนการทำมาร์คและติดเทปบนแม่พิมพ์ตะแกรงไหม.....	32
ขั้นตอนการเตรียมกระดาษฟาปิโน้.....	35
ขั้นตอนการกั้นแม่พิมพ์สกรีนด้วยปากกาเขียนเส้นและวานิช.....	36
การกั้นแม่พิมพ์ด้วยปากกาเขียนเส้น.....	36
การกั้นแม่พิมพ์ด้วยวานิชดำ-ใส.....	37
การกั้นแม่พิมพ์ด้วยเทป.....	39
ขั้นตอนการเตรียมสกรีน.....	40
หน้าที่ของยางปาด.....	40
ขั้นตอนการพิมพ์สีตะแกรงไหม.....	40
ขั้นตอนการเขียนฟิล์มและฉายแสง.....	56
การเตรียมเขียนฟิล์ม.....	56
วิธีการเขียนฟิล์ม.....	56
ขั้นตอนการทำแม่พิมพ์แบบใช้กาวอัด.....	58
การเตรียมแม่พิมพ์แบบใช้กาวอัด.....	58
ขั้นตอนการทำความสะอาดผ้าสกรีน.....	58
ขั้นตอนการผสมกาวอัด.....	58
วิธีการผสมกาวอัดประเภทไดโครเมท.....	58
วิธีการผสมกาวอัดประเภทไดแอโซ.....	59

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
วิธีการผสมกาวอัดประเภทเอสบีคิวโฟโต้พอลิเมอร์.....	59
ขั้นตอนการปาดกาวอัดบนผ้าสกรีน.....	59
ขั้นตอนวิธีการปาดกาวอัด.....	60
บทที่ 4. การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์	
ด้านเนื้อหาแนวความคิด.....	65
ด้านลักษณะรูปแบบของผลงาน.....	65
การนำทัศนธาตุทางศิลปะมาใช้ในการสร้างสรรค์.....	66
การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์.....	67
ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1	67
ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2	72
ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3	76
ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4	80
บทที่ 5. สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ	84
บรรณานุกรม.....	85
ภาคผนวก	
ประวัตินักศึกษา.....	92

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	เปิดวงจรถัด กระหน้ายิงช่างกล ครูถูกลูกหลงเสียชีวิต โขว์ข้าวเข้านี้ 12 พ.ย. 66	5
2	เด็กช่างกลกรุงเทพฯ ปวช.1 ไลเอียง เด็กนักเรียนโรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์.....	6
3	นักเรียน อุเทนถวาย VS เทคโนโลยีปทุมวัน ตีกันบนสกายวอล์ค สถานีรถไฟฟ้าปีที่ เอส สนามกีฬา แห่งชาติ คนผ่านไป-มาหนีกระเจิง.....	7
4	ผลงานของ แอนดี วอร์ฮอล.....	10
5	ผลงานของ โกล มอแน.....	12
6	ผลงานของ ซัลวาดอร์ ดาลี.....	14
7	ภาพผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 1	16
8	ภาพผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 2	17
9	ภาพผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 3	18
10	ภาพผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 4	19
11	วัสดุอุปกรณ์เทคนิคภาพพิมพ์.....	20
12	วัสดุอุปกรณ์เทคนิคภาพพิมพ์.....	21
13	วัสดุอุปกรณ์เทคนิคภาพพิมพ์.....	22
14	วัสดุอุปกรณ์เทคนิคภาพพิมพ์.....	23
15	ภาพร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1	25
16	ภาพร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 2	26
17	ภาพร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 3	27
18	ภาพร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 4	28
19	ขั้นตอนการทอนขึงผ้าสกรีนบนกรอบไม้ด้วยมือ แบบที่ 1	30
20	ขั้นตอนการทอนขึงผ้าสกรีนบนกรอบไม้ด้วยมือ แบบที่ 2	31
21	ขั้นตอนการเตรียมขึงผ้าด้วยมือ	32
22	ขั้นตอนการติดเทป.....	33
23	ขั้นตอนการติดเทปด้วยมือ (ด้านหน้าแม่พิมพ์).....	34
24	ขั้นตอนการติดเทปด้วยมือ (ด้านหลังแม่พิมพ์).....	34
25	ขั้นตอนการติดเทปด้วยมือ.....	35
26	ขั้นตอนการเตรียมกระดาษฟายไบโน.....	36
27	ขั้นตอนการตัดกระดาษฟายไบโน.....	36
28	ภาพการกั้นแม่พิมพ์ด้วยปากกาเขียนเส้น.....	37
29	ค่าสัดส่วนผสมน้ำมันสน.....	38
30	ค่าสัดส่วนผสมทินเนอร์.....	39

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
31 ภาพการกินแม่พิมพ์ด้วยวานิชดำ.....	39
32 ภาพพิมพ์สีพื้นหลัง ชั้นที่ 1	41
33 ภาพพิมพ์สี (ก่อน) ชั้นที่ 1	42
34 ภาพพิมพ์สี (หลัง) ชั้นที่ 1	43
35 พิมพ์สีพื้นหลัง ครั้งที่ 1	44
36 พิมพ์สีพื้นหลัง ครั้งที่ 2	44
37 พิมพ์สีพื้นหลัง ครั้งที่ 3	45
38 พิมพ์สีพื้นหลัง ครั้งที่ 4	45
39 พิมพ์สีพื้นหลัง ครั้งที่ 5	46
40 พิมพ์สีพื้นหลัง ครั้งที่ 6	46
41 พิมพ์สีพื้นหลัง ครั้งที่ 7	47
42 พิมพ์สีพื้นหลัง ครั้งที่ 8	47
43 ภาพพิมพ์สี (ก่อน) สีที่ 1	48
44 ภาพพิมพ์สี (ก่อน) สีที่ 2	48
45 ภาพพิมพ์สี (ก่อน) สีที่ 3	49
46 ภาพพิมพ์สี (ก่อน) สีที่ 4	49
47 ภาพพิมพ์สี (ก่อน) สีที่ 5	50
48 ภาพพิมพ์สี (ก่อน) สีที่ 6	50
49 ภาพพิมพ์สี (ก่อน) สีที่ 7.....	51
50 ภาพพิมพ์สี (ก่อน) สีที่ 8	51
51 ภาพพิมพ์สี (หลัง) สีที่ 1	52
52 ภาพพิมพ์สี (หลัง) สีที่ 2	52
53 ภาพพิมพ์สี (หลัง) สีที่ 3	53
54 ภาพพิมพ์สี (หลัง) สีที่ 4	53
55 ภาพพิมพ์สี (หลัง) สีที่ 5	54
56 ภาพพิมพ์สี (หลัง) สีที่ 6	54
57 ภาพพิมพ์สี (หลัง) สีที่ 7	55
58 ภาพพิมพ์สี (หลัง) สีที่ 8	55
59 วางไว้ให้พอดีกับแบบร่าง.....	56
60 ติดเทปประมาณ 3-4 ชั้น.....	57
61 เขียนปากกาใช้น้ำมันหรือหมึกจีนมาเขียนลงบนไซเยอร์มัน.....	57

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
62	ขั้นตอนเทกาอ์ดลงบนรางปาด.....	60
63	ขั้นตอนปาดกา (ด้านหน้า).....	60
64	ขั้นตอนปาดกา (ด้านหลัง).....	61
65	นำแม่พิมพ์มาเป่าให้แห้ง.....	61
66	นำแบบที่เขียนเสร็จมาวางไว้บนตู้ฉายแสง.....	62
67	วางไว้ในจุดที่ต้องการ.....	62
68	นำสมุดปิดไว้บนแม่พิมพ์.....	63
69	กดปุ่ม Exposure เพื่อเริ่มฉายแสง.....	63
70	ฉีดล้างล้างสายที่ต้องการพิมพ์ออกให้หมด.....	64
71	เช็ดลายหลังจากล้างกาออก.....	64
72	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1	67
73	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2	67
74	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3	69
75	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4	69
76	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 5	70
77	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 6	70
78	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 7	71
79	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 8	71
80	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 9	72
81	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 10	72
82	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 11	73
83	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 12	73
84	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 13	74
85	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 14	74
86	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 15	75
87	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 16	75
88	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 17	76
89	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 18	76
90	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 19	77
91	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 20	77
92	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 21	78

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
93 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 22	78
94 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 23	79
95 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 24	79
96 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 25	80
97 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 26	80
98 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 27	81
99 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 28	81
100 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 29	82
101 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 30	82
102 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 31	83
103 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 32	83
104 แผ่นประกาศนียบัตรศิลปนิพนธ์ "ปริญญ์เสร็จ"	88
105 คุณธนากร ประกอบของ (ประธานในพิธีเปิด) ขณะตัดริบบิ้นเปิดนิทรรศการ.....	89
106 ข้าพเจ้าในขณะที่ยอธิบายเนื้อหาของผลงานให้แก่ประธานในพิธี.....	89
107 คุณธนากร ประกอบของ (ประธานในพิธีเปิด) ขณะตัดริบบิ้นเปิดนิทรรศการ.....	90
108 ภาพถ่ายรวมคณะนักศึกษาผู้จัดนิทรรศการกับอาจารย์ที่ปรึกษา.....	90
109 ภาพผลงานขณะจัดแสดงในหอศิลป์ When life gives you lemons.....	91
110 ภาพถ่ายข้าพเจ้าร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....	91

บทที่ 1

บทนำ

เด็กช่าง คำนียามที่อยู่ร่วมกับสังคมไทยมาอย่างยาวนานตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เป็นคำที่ใช้เรียก เด็กที่เรียนสายอาชีพหรือสายช่างว่าเด็กช่าง ช่างกล ในสายตาของคนในสังคมเป็นเด็กประเภทใช้ อารมณ์ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหา การไม่ยอมเสียศักดิ์ศรีตัวเองตามค่านิยมในสังคมของเด็ก เหล่านี้การรักเพื่อนรักฝูง มีอุดมการณ์ในการใช้ชีวิต การแต่งตัวที่มักจะพบเจอได้ทั่วไปในสถานที่ที่มีคนพลุกพล่าน สถานศึกษาช่วงเล็กเรียน และอื่น ๆ อีกมากมาย ตามสถานที่ที่สังคมนั้นได้พบเจอไม่ว่าจากอดีตหรือปัจจุบันลักษณะ เด็กเหล่านี้มักจะมีนิสัยคล้ายกันตามออกมาเรื่อย ๆ ถามถึงว่า มุมมองของสังคมในเรื่องของการทะเลาะกันของเด็กอาชีวะ ส่วนใหญ่จะจำกัดในวิทยาลัยที่อยู่ใน กรุงเทพฯ หรือว่าปริมณฑล ไม่ได้เป็นปัญหากับวิทยาลัยอาชีวะที่อยู่ต่างจังหวัดไกล ๆ เท่าไหร่ ดังนั้น ปัญหาสถานการณ์ที่เราเห็นว่าทะเลาะกันแล้วออกข่าว จริง ๆ แล้วมันเป็นกลุ่มย่อยที่อยู่ในเฉพาะตัว เมืองเป็นหลัก แต่ก่อนอาจจะมีการชกต่อยหรือว่าการใช้อาวุธที่ไม่ถึงชีวิต แต่ในช่วง 4-5 ปีหลังที่ ผ่านมา เช่นปี 2559 ไล่มาจนถึงปี 2560-2561 พบว่าเด็กใช้อาวุธที่ทำให้ถึงแก่ชีวิตมากขึ้น มีการใช้อาวุธปืนเข้ามามากขึ้น จึงทำให้คุณครูมีการเสียชีวิต นี่เป็นการติดตามสถานการณ์มาจนถึงปัจจุบัน แม้ว่าจะไม่ได้เป็นกลุ่มใหญ่ แต่ก็ยังเป็นปัจจัยที่น่ากังวล เนื่องจากเริ่มมีความรุนแรงมากขึ้น แต่จริง ๆ แล้วความรุนแรงและการทะเลาะวิวาทเกิดกับเด็กทุกสถาบัน แต่ว่าสายอาชีพเป็นสายที่อาจจะมีการ รวมกันของเด็กที่มีความเปราะบางได้เยอะ เลยทำให้ปัจจัยเสี่ยงที่มันผสมผสานกันเกิดขึ้นกับเด็กกลุ่มนี้ พ่อแม่ของเด็กอาชีวะเขามีการใช้ความรุนแรง เช่น พ่อแม่อาจจะมีความ ก่ออาชญากรรมหรือ อาจจะใช้ความรุนแรงในครอบครัว เด็กกลุ่มนี้เติบโตมาและอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีความเสี่ยง พอมาอยู่ในสถานศึกษาและสถานศึกษาเองก็อาจจะมิต้นแบบหรือการถ่ายทอดความรุนแรงในบางแบบ เช่น บางที่มีเหตุการณ์ตีกัน เป็นชาย (Masculine) วาทกรรมความเป็นชาย หรือความข่าได้ หยามไม่ได้ที่ตีตราตามตัวเด็กอาชีวะมา จึงมีที่มาที่ไปจากหลากหลายสาเหตุ ส่วนสำคัญเลยคือ สภาพแวดล้อมที่มีส่วนบ่มเพาะพฤติกรรมที่อาจจะนำไปสู่ความรุนแรง และอีกปัจจัยที่ทรงอิทธิพลคือ สื่อ เด็กกลุ่มนี้พอออกจากวิทยาลัยหนึ่งเขาก็ไปเข้าอีกวิทยาลัยหนึ่ง ซึ่งก็อาจจะไปเจอครูที่ไม่ได้ดูแลด้วย การประนีประนอมเหมือนกัน อีกอย่างคือสื่ออาจจะมึรูปแบบการนำเสนอที่ไฮไลต์เรื่องความรุนแรงที่ มันมากเกินไป จนเขารู้สึกว่าโดดเด่นขึ้นมาชั่วข้ามคืนเลยนี่ก็เป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีการ วิเคราะห์ ว่าไม่ได้ เป็นผลดีกับความรุนแรง แต่กลับทำให้ความรุนแรงได้รับการมองเห็นมากขึ้นจนเกินความเป็นจริงด้วยซ้ำ¹

¹ กศศ. 2566. ความซึมเศร้าของเด็กอาชีวะ : “ถอดเสื้อช้อปออกไป เราก็เด็กวัยรุ่นคนหนึ่ง”.[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.eef.or.th/article-depression-among-vocational-students-210423/>. (วันที่ค้นหาข้อมูล : 15 ตุลาคม 2566).

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ความเป็นมา มาจากจุดเริ่มต้นที่ 2 สถาบัน มีปัญหากันอยู่แล้ว จากนั้นมีการต่อสู้และปลุกฝังความคิดกันมาตลอด ความแค้นของรุ่นพี่และศิษย์เก่าส่งต่อมายังรุ่นน้อง จนกลายเป็นความเกลียดชังกลุ่มก่อนนี้คือศิษย์เก่าที่ เกเร แต่เป็นคนจำนวนหนึ่งที่ต้องการคงวัฒนธรรมการต่อสู้ไว้ โดยสร้างวัฒนธรรมเพื่อหล่อหลอมเด็กรุ่นใหม่เข้าสู่สถาบันโดยไม่คิดถึงผลที่จะตามมาในอนาคตว่าจะเกิดผลอย่างไรถ้าเกิดพลาดขึ้นมา ที่สำคัญคือ การผลิตวัฒนธรรม “หยิ่งในศักดิ์ศรี” ที่กระจายไปยังสถาบันอื่น และสถาบันถูกมองในภาพลบ เริ่มตั้งแต่การรับน้อง จะมีกระบวนการรับน้อง-ฝึก น้องในต่างจังหวัด แม้ว่าสถาบันห้าม จากนั้นจะสอนให้เด็กตระหนักว่ามี อันตรายตลอดเวลา ดังนั้นต้องเตรียมตัวและเชื่อฟังรุ่นพี่ เช่น นั่งรถเมล์กลับบ้าน พี่ต้องนั่งคุม ซึ่งเมื่ออยู่ในสถาบันนานๆ ก็จะอบรมกล่อมเกลามากผ่านประเพณีและวัน สำคัญ เช่น ต้องออกไปล้างแค้นหรือล่าแต้มเพื่อให้ศัตรูเจ็บใจ สิ่งเหล่านี้จนเกิดเป็นวัฏจักรไม่จบไม่สิ้นถ้ายังมีการปลุกฝังค่านิยมแบบผิด ๆ ส่งต่อกันไปเรื่อย ๆ ถ้ายังไม่มีการแก้ไข

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อให้สังคมตั้งคำถามเกี่ยวกับเหตุการณ์ความคึกคะนองของวัยรุ่น
2. สะท้อนปัญหาและผลลัพธ์จากความคึกคะนองในช่วงหนึ่งของกลุ่มวัยรุ่น
3. เพื่อนำเสนอผ่านสื่อศิลปะโดยใช้กระบวนการ ภาพพิมพ์ลายฉลุ เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)

แนวคิดของการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้แนวคิดของผลงานมาจากประสบการณ์ของตัวเองที่ได้พบเจอมาและได้เคยสัมผัสมาในช่วงหนึ่งของวัยรุ่น วัยที่มีอารมณ์เป็นใหญ่เหนือความคิด มีเพื่อนมีพี่มีน้องที่คอยจะสนับสนุนยุยงส่งเสริมเหตุการณ์ต่าง ๆ สภาวะแวดล้อมหล่อหลอมให้เป็นแบบที่คนอื่นต้องการ โดยไม่คำนึงถึงอนาคต จนกระทั่งผลการเรียนของข้าพเจ้านั้นแย่ คนรอบข้างที่เคยร่วมวงกันมาได้แยกย้ายกันไปและไม่เคยกลับมาให้พบเจออีกเลย สิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้ามีแรงบันดาลใจในการทำงานนี้เกิดจากการ ได้เห็นข่าวต่าง ๆ ในทีวีที่ออกข่าวเด็กช่างตีกัน โดยในเนื้อข่าวจะนำเสนอผ่านมุมมองกล้องวงจรปิดและถ่าย กล้องวงจรปิดแต่ละมุมตามเวลาก่อนเกิดเหตุและหลังเกิดเหตุ ว่าเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นมาบ้าง ณ ขณะนั้น

ขอบเขตของการสร้างสรรค์งาน

ด้านเนื้อหา เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวผ่านมุมมองวงจรมืดที่กล้องจับภาพวันและเวลา ณ ขณะนั้นตามมุมมองต่าง ๆ ผ่านมุมมองวงจรมืดทั้ง ตัว ที่จับภาพสถานที่เดียวกันแต่คนละเวลาคนละมุม โดยข้าพเจ้านำเสนอมุมมองนี้สถานที่ปทุมวันไปจนถึงสกายวอล์ค เนื่องจากสถานที่แห่งนี้มีเหตุตักกันอยู่บ่อยครั้งเพราะมีโรงเรียนต่างสถานบันอยู่ใกล้เคียงกัน สถานที่แห่งนี้เป็นจุดยุทธศาสตร์ที่ 2 สถาบันมักจะตักกันอยู่บ่อยครั้ง และมักจะออกเป็นข่าวอยู่เสมอจึงเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ขึ้นมา

ด้านรูปแบบ จำกัดด้านรูปแบบในส่วนของพื้นหลัง (Background) รูปแบบสมจริง (Realistic) และนำตัวคนมาสร้างเป็นตัวคนที่ข้าพเจ้าออกแบบ โดยตัวละครต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าสร้าง ออกมานั้นเป็นตัวแทนของเด็กช่างในช่วงวัยรุ่น โดยไม่เหมือนจริงเกินไป แต่ปรับเปลี่ยนเป็นตัวการ์ตูน ให้งานดูสนุกขึ้น

ด้านเทคนิค ข้าพเจ้าเลือกใช้กระบวนการภาพพิมพ์ลายฉลุ เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen) ในการสร้างสรรค์ผลงาน

แหล่งข้อมูลที่น่ามาใช้ในการสร้างสรรค์

1. ข้อมูลจากสังคมและสภาวะอารมณ์ของช่วงวัยส่วนตัวของข้าพเจ้า ที่เคยผ่านประสบการณ์มาก่อนในช่วงวัยรุ่นที่ผ่านมา
2. ข้อมูลพื้นหลัง (Background) ที่ข้าพเจ้าได้ลงพื้นที่จริงและเก็บบันทึกภาพเอาไว้ด้วย อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
3. ข้อมูลจากข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต โดนนำข่าวสารจากแหล่งข่าว
<https://www.thaipbs.or.th/news/content/275887>
<https://www.eef.or.th/article-depression-among-vocational-students-210423/>

ขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์

1. กำหนดหัวข้อ แรงบันดาลใจและแนวคิด
2. รวบรวมข้อมูลจากบทความทางออนไลน์ ตามข่าวสารและจากประสบการณ์ส่วนตัว
3. ลงพื้นที่ถ่ายภาพที่จริง แล้วทำการบันทึกภาพด้วยอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในแต่ละมุมของพื้นที่ เพื่อใช้ เป็นข้อมูลต้นทางสำหรับการสร้างสรรค์ชุดผลงาน
4. สร้างชุดแบบร่าง (Sketch)
5. สร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ลายฉลุ เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

บทที่ 2

ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ครั้งนี้มีที่มาจากประสบการณ์ส่วนตัวที่ได้พบเจอมาและได้เคยสัมผัสมาในช่วงหนึ่งของวัยรุ่นวัยที่มีอารมณ์เป็นใหญ่เหนือความคิด มีเพื่อนมีพี่มีน้องที่คอยจะสนับสนุนยุยงส่งเสริมเหตุการณ์ต่าง ๆ สภาวะแวดล้อมล่อหลอมให้เป็นแบบที่คนอื่นต้องการโดยไม่คำนึงถึงอนาคต จนกระทั่งผลการเรียนของข้าพเจ้านั้นย่ำแย่ คนรอบข้างที่เคยร่วมวงกันมานั้นได้แยกย้ายกันไปและไม่เคยกลับมาให้พบเจออีกเลย ปัญหาที่ข้าพเจ้าพบเจอในช่วงนั้นล้วนเกิดขึ้นจากการได้รับอิทธิพลหลัก 2 ประการ 1.อิทธิพลจากสภาพแวดล้อมทางสังคม 2.อิทธิพลศิลปกรรม

1. อิทธิพลจากสภาพแวดล้อมทางสังคม

ข้าพเจ้าได้แนวคิดของผลงานมาจากประสบการณ์ของตัวเองที่ได้พบเจอมาและได้เคยสัมผัสมาในช่วงหนึ่งของวัยรุ่น วัยที่มีอารมณ์เป็นใหญ่เหนือความคิด มีเพื่อนมีพี่มีน้องที่คอยจะสนับสนุนยุยงส่งเสริมเหตุการณ์ต่าง ๆ สภาวะแวดล้อมล่อหลอมให้เป็นแบบที่คนอื่นต้องการโดยไม่คำนึงถึงอนาคต ความคิด ค่านิยมที่เกิดขึ้นในสังคมและสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในช่วงวัยรุ่นเป็นปัจจัยของการสืบค้นข้อมูลและข้อสนับสนุนและการกระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ชุดผลงาน ข้าพเจ้าได้ศึกษาปัญหาเชิงโครงสร้างทางสังคมอันเป็นปัจจัยส่งผลนำไปสู่ความรุนแรงในกลุ่มวัยรุ่น จากการสืบค้นข้อมูลสามารถจำแนก “เด็กตึกกัน” ไว้ 12 ประการ

1.1. มีเงื่อนไขที่มากกว่าปัญหาเด็กตึกกันหรือไม่

อดีตเราคิดว่าปัญหาเด็กตึกกันเกิดจากความหุนหันพลันแล่นของเด็ก หรือปัญหาครอบครัวของเด็กแต่นั้นเป็นเรื่องในอดีต สิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งยกระดับมาในช่วง 80 ปี คือรูปแบบสงครามตัวแทนโดยมรคนอยู่เบื้องหลัง เป็นลักษณะกลุ่มก้อนหรือการจัดตั้งองค์กรของสถาบัน กลุ่มก้อนนี้คือศิษย์เก่าที่เกเร ซึ่งไม่ใช่ศิษย์เก่าทุกคน แต่เป็นคนจำนวนหนึ่งที่ต้องการคงวัฒนธรรมการต่อสู้เอาไว้ โดยสร้างวัฒนธรรมเพื่อล่อหลอมเด็กรุ่นใหม่เข้าสู่สถาบัน

1.2. ความเชื่อที่ทำให้คนสู้กันเพื่อสถาบัน-รุ่นพี่รุ่นน้องคืออะไร

มาจากจุดเริ่มต้นที่ 2 สถาบัน มีปัญหากันอยู่แล้ว จากนั้นมีการต่อสู้และปลุกฝังความคิดกันมาตลอด ความแค้นของรุ่นพี่และศิษย์เก่าส่งต่อกันมายังรุ่น น้องพยายามบอกว่าถูกฝังตรงข้ามกระทำจนกลายเป็นความเกลียดชัง จากนั้นระบบโซเชียลเข้ามา ในช่วงการจัดตั้งกลุ่มกระทิงแดง ที่ต้องการสร้าง

อาชีพเป็นกองกำลังเพื่อหวังผลทางการเมือง คนที่ เข้าไปสร้างระบบกลายเป็นร้าย เพราะสร้างความเข้มแข็งไว้ แต่เมื่อคนฝึกถอนตัวออกไปรุ่นพี่เข้าไป ครอบครองกองกำลังนี้ และถูกนำไปใช้ประโยชน์ตามคำสั่ง

ภาพที่ 1 เปิดวงจรปิด กระหน่ำยิงช่างกล ครูถูกลูกหลงเสียชีวิต | โชว์ข่าวเช้านี้ | 12 พ.ย. 66
ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=GiyMgv51qOw>

1.3. วิธีการสั่งสอน-บ่มเพาะ มีขั้นตอนอย่างไร

เริ่มจากการรับน้องที่นำน้องไปฝึกวินัย ถ้าไม่ทำจะถูกลงโทษรุนแรง ซึ่งขั้นตอนนี้มีการตะแะเนื้อต้องตัวด้วย ทั้งที่การฝึกทหาร-ตำรวจ ยังไม่ขนาดนี้ ช่วงการฝึกจะพบนักศึกษาที่ทนไม่ได้ลาออกจำนวนมาก บางสถาบันลาออก 50-60 เปอร์เซ็นต์ เพราะทนไม่ได้ ตอนแรกอาจจะคิดว่าไม่มีอะไรแต่กลายเป็นว่าโดนหนัก และยังไม่นับรวมถึงเรื่องยาเสพติด และการพนันที่ทำให้เด็กหลายคนตัดสินใจออกไป

1.4. ความรักสถาบันกลายเป็นล้างแค้นคนอื่นได้อย่างไร

มีกระบวนการเปลี่ยนแปลงค่านิยม สมมุติเป็นบันได 3 ชั้น ชั้นที่ 1 นักศึกษาที่เข้าไปใหม่ ๆ จะถูกปลูกฝังให้รักสถาบัน สอนให้เป็นพี่น้องกันต้องเกื้อกูลกัน สิ่งนี้เป็นเรื่องดี แต่พอเข้าชั้นที่ 2 วัฒนธรรมเริ่มเปี่ยมเบน เช่น คุณเจอศัตรูต้องเล่นงานก่อนไม่อย่างนั้นมันจะเล่นงานเรา และพวกเราต้องพกอาวุธไม่อย่างนั้นจะถูกเชือด เริ่มพ่ายน ! ชั้นที่ 3 คือสุดโต่ง ถ้าคนในสถาบันถูกกระทำ ต้องไปล้างแค้นกับใครก็ได้ เล่น เช่น ไปยิงเด็กหญิงที่ป้ายรถเมล์ ถ้ายิงโดนแล้วตายจนทำให้ฝ่ายตรงข้ามเจ็บใจ ก็ถือว่าฝ่ายเราชนะ ดังนั้นวิธีคิดนี้ทำให้สังคมไทยหลุดโลกควบคุมไม่ได้ จากการสร้างกองกำลังกลายเป็นฆ่าคน ซึ่งมีทั้งการวางแผนและวิธีสะกดรอยแบบนักฆ่า “กลายเป็นอาชญากร ไม่ใช่เด็กแบบเดิมแล้ว จริง ๆ ไม่ใช่เรื่องของเด็กแล้วแต่เป็นเรื่องของผู้ใหญ่สอน ซึ่งเป็นผู้ใหญ่ที่มีวิวัฒนาการมานานแล้วด้วย”

1.5. กรณีล่าสุด มีองค์กรที่ปลูกฝังความเชื่อและฝึกซ้อมคนมานาน

มีมานานแล้ว องค์กรมีทั้งโอเพ่นออฟฟิศและแบล็กออฟฟิศ ส่วนที่เป็นโอเพ่นออฟฟิศจะเห็นว่า มี รૂนพีที่เกาะและมีความห้าวหาญผิด ๆ ออกไปคัดเลือกนักศึกษา โดยจะเลือกคนที่ห้าวหาญในแบบผิด ๆ ปัจจุบันยังไม่มีใครเห็นภาพนี้ เพราะยังมองว่าเด็กติดกันด้วยความวู่วาม แต่ผลจากการศึกษาจะเห็นว่าไม่ใช่เรื่องของเด็ก ซึ่งเด็กปี 1 เป็นเหมือนเหยื่อมากกว่า เพราะถูกฝึกอบรมให้ไปแก้แค้น ทั้งที่สมควรรับผิดชอบคือคนที่อยู่เบื้องหลัง ซึ่งเป็นกลุ่มอาญากรอาจจะเชื่อมโยงกับผลประโยชน์ในสถาบัน ด้วย

1.6. สะท้อนภาพให้ชัดเจนเกี่ยวกับการบ่มเพาะเด็กตั้งแต่ปี 1

เริ่มตั้งแต่การรับน้อง รૂนพีที่ออกไปคัดเลือกเด็กเกรมาจะมีกระบวนการรับน้อง-ฝึกน้องใน ต่างจังหวัด แม้ว่าสถาบันห้าม ก็แอบไปและสั่งห้ามน้องพูดจากนั้นก็สั่งสอนให้เด็กตระหนักรู้ว่ามีอันตราย ตลอดเวลา เช่น อาจจะถูกยิงหรือแทงนอกสถาบัน ดังนั้นต้องเตรียมตัวและเชื่อฟังรૂนพี เช่น นั่งรถเมล์ กลับบ้าน พี่ต้องนั่งคุม ซึ่งเมื่ออยู่ในสถาบันนาน ๆ ก็จะอบรมกล่อมเกลามาผ่านประเพณีและวันสำคัญ เช่น ต้องออกไปล้างแค้นหรือล่าแค้นเพื่อให้ศัตรูเจ็บใจ

ภาพที่ 2 เด็กช่างกลกรุงเทพฯ ปวช.1 ไล่งิง เด็กนักเรียน
โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์

ที่มา : <https://highlight.kapook.com/view/71741>

1.7. การแก้ไขของรัฐบาล เช่น ใครตีสั่งปิดสถาบัน ไม่ช่วยอะไร

มีผลบ้าง แต่ในอดีตคนไม่คิดแบบนี้ เพราะภาครัฐไม่รู้ว่ามีองค์กรอาชญากรรมอยู่เบื้องหลัง เขาคิดว่าเป็นเด็กตีกัน คือบังคับเด็กจับมือหรือเอาเด็กไปเข้าค่ายทหาร ซึ่งจะไม่ผลหรือ ถ้ามีก็เป็น ผลระยะสั้น เนื่องจากปัญหามีความต่อเนื่องและไม่ได้ขึ้นอยู่กับเด็กรุ่นนี้เท่านั้น เพราะยังมีองค์กรที่อยู่เบื้องหลังคอยผลิตความรุนแรงอยู่ “ถ้าแก้ไขต้องแก้ไขที่ค่านิยม ไม่ใช่แก้ไขด้วยการปิดสถาบัน เปลี่ยนรูปแบบ หรืออะไรที่ว่า แต่ต้องเปลี่ยนความคิดใหม่” ทั้งนี้ค่านิยมของสถาบันลักษณะนี้เหมือนกับศาสนาหนึ่งที่เข้าไปแล้วจะไม่คิดเหมือนเดิมอีกเลย เพราะอาจจะเชื่อมั่นในการแก้แค้น การล้างแค้น หรือสร้างความเจ็บแค้นฝัง ตรงข้าม ดังนั้นเรื่องนี้จึงมี 2 ส่วน คือ 1.ที่เห็นตีกันที่นั่นต้องใช้กฎหมาย เช่น สายตรวจหรือติดตั้งระบบความปลอดภัยยับยั้งเบื้องต้น แต่วิธีนี้จะหยุดเรื่องร้าย ๆ ได้ไม่เกิน 3 ปี แล้วปัญหาจะกลับมาใหม่พร้อมที่จะก่อเหตุอยู่แล้ว หากมีเหตุที่กันวงจรรการแก้แค้นก็จะกลับมาทันที กระทั่งพัฒนาถึงขั้นสูงสุดที่เหมือนกับ “มือปืนรับจ้าง” เพราะมีการสะกดรอยไปถึงบ้านในต่างจังหวัด เพื่อตามไปยังเหมือนมือปืนรับจ้าง

1.8. ภาครัฐตำรวจู้ถึงปมปัญหาหรือไม่ทำไยยังเกิดซ้ำ

เดิมไม่มีใครศึกษาเรื่องนี้ ตำรวจก็มีภาพแบบหนึ่งคนที่เข้าใจดีคืออาจารย์ในสถาบัน รองลงมา คือศิษย์เก่า ส่วนผู้บริหารการศึกษาก็จะคิดอีกแบบหนึ่ง คือมองว่าเด็กน่าสงสาร แต่ส่วนตัวมองอีกมุมมองหนึ่ง โดยมองถึงเด็กที่ต้องการออกกลางคัน และเด็กปี 1 ที่ต้องเป็นเหยื่อและถูกล้างสมองอีกไม่รู้กี่รุ่น ทางแก้ที่ดีที่สุดคือการจัดการกับแก๊งอาชญากรและเปลี่ยนค่านิยม “ถ้าแก้ไขต้องแก้ไขที่ค่านิยม ไม่ใช่แก้ไขด้วยการปิดสถาบัน เปลี่ยนรูปแบบ หรืออะไรที่ว่า แต่ต้องเปลี่ยนความคิดใหม่”

ภาพที่ 3 นักเรียนอุเทนถวาย VS เทคโนโลยีปทุมวัน ตีกันบนสกายวอล์ค สถานีรถไฟฟ้าบีทีเอส สนามกีฬาแห่งชาติ คนผ่านไป-มาหนีกระเจิง

ที่มา <https://workpointtoday.com/bts-siam02/>

1.9. ใช้กฎหมายแก้ได้จริงหรือเพราะองค์กรอยู่เบื้องหลังไม่เกี่ยวโดยตรง

กฎหมายมีอยู่แล้ว ตำรวจต้องสอบสวนไปให้ถึง เดิมไม่เคยคิดว่ามีแก๊งอาชญากรรมจึงไม่เคย สวาไปจนถึงตัวบงการ แต่เมื่อทราบแล้วก็ควรดำเนินการ และเชื่อมโยงไปถึงการพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่ ควร ดึงคนเข้ามาทำงานนิคมในเมืองแล้วทิ้งคนไว้ข้างหลัง-ทิ้งเด็กให้ว่าเหว เพราะเด็กกลุ่มนี้กลายเป็น เด็ก ที่พร้อมจะรับคำสั่ง และอยากจะเข้าโรงเรียนแบบนี้ และมีแนวโน้มอยากจะไปติดกับเขา

1.10. สถาบันกลายเป็นที่หมายของคนที่ใช้ความรุนแรง

ประมาณนั้นครับ เพราะสถาบันได้ยกระดับและผลิตคนไปทั่วประเทศ ที่สำคัญคือการผลิต วัฒนธรรม “หยิ่งในศักดิ์ศรี” ที่กระจายไปยังสถาบันอื่นในต่างจังหวัด ซึ่งพบว่าสถาบันใหญ่ลักษณะนี้ ตีกันทั่วประเทศ จนทำให้ประเทศไทยเสียโอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรม เพราะขาดแรงงานที่มี ทักษะสูงจากสถาบัน และสถาบันถูกมองในภาพลบจนมีคนไม่อยากเรียน “ทุกจังหวัดที่มีสถาบันใหญ่ ๆ จับคู่ตีกันหมดเลย แม้ไม่มีการเก็บข้อมูลจากหน่วยงานราชการ แต่ถ้าศึกษาจากเอกสาร และข่าว หนังสือพิมพ์ทั่วไปจะเห็นว่ามีแทบทุกจังหวัด จับคู่ตีกันเป็น 10 ปีมาแล้ว” ขณะที่พื้นที่ กรุงเทพมหานคร จะมีคดีทะเลาะวิวาทของนักศึกษาอาชีวะประมาณ 1500-2000 ครั้งต่อปี สูงกว่าคดี ปล้นทรัพย์ 10 เท่า ซึ่งเท่ากับว่ามีเหตุทะเลาะวิวาทกันเกือบทุกวันเพราะกรุงเทพฯ มีสถาบันลักษณะ นี้จำนวนมาก

1.11. บทสรุปการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าและระยะยาว

1.11.1 การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เน้นใช้ระบบสายตรวจควบคุมสถาบันที่มีปัญหา สถาบันเองก็ ต้องมีระบบรักษาความปลอดภัย เช่น กล้องวงจรปิดและระบบแอสกันนิ้วมือ ซึ่งมีโรงเรียนต้นแบบทำ มาแล้ว

1.11.2 ควบคุมระบบคิด เอาาระบบแบบเก่าออกไปและจะทำอย่างไรไม่ให้รุ่นพี่-ศิษย์เก่ามีความคิดรุนแรง ไม่ให้สั่งสอนรุ่นน้องต่อ เพราะการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าจะทำให้เรื่องเงียบชั่วคราว เมื่อมีชนวนเล็กน้อยก็จะเริ่ม วงจรล้างแค้นใหม่ เพราะทุกคนพร้อมจะเป็นนักรบ “ศิษย์เวริตที่พบ คือเรา ยอมให้ศิษย์เก่าและรุ่นพี่ใช้ระบบปกครองแบบอำนาจนิยม ถ้าเป็นระบบอำนาจนิยม ถ้าเป็นระบบ ประชาธิปไตยรุ่นน้องต้องมีสิทธิ

1.11.3 เปลี่ยนค่านิยมใหม่สถาบันที่ที่คนอยากเรียนและผลิตคนมีทักษะเข้าสู่อุตสาหกรรม เปลี่ยนเครื่องมือการสอน และเอาค่านิยมเดิม ซึ่งเป็นเทวนิยมหรือการบูชาออกไป แล้วใส่วิชาที่เป็น เหตุผลเข้าแทน รวมถึงเปลี่ยนพระสงฆ์เข้ามาในสภาสถาบันศึกษา ที่มีแนวคิดที่ทำร้ายคนอื่นเป็นแล้ว เป็นเรื่องถูกออกไป

1.12. วิธีการส่วนหนึ่งทำมาแล้วยังเกิดปัญหาซ้ำข้อเสนอให้ปิดสถาบัน

ผมเห็นแรงเชียร์จากสังคมว่าให้ปิด แต่ปิดแล้วเปิดใหม่ไหมล่ะ ? เพราะหากปิดแล้วมีผลกระทบ ส่วนตัวมองในแง่ดี คือการปรับลักษณะ 2 สถาบัน เอาส่วนหัวที่เป็นผู้นำออกไป ส่วนนักเรียนรุ่นที่ต้องหยุดกล่อมเกลานในทางที่ผิด และตัดขาดผู้สั่งการจากภายนอกที่เป็น ศิษย์เก่าเกรร จากนั้นจึงนำศิษย์เก่า ที่ดีเข้ามาช่วยพัฒนา พร้อมสร้างแรงจูงใจให้การเรียนสายอาชีพที่มีคุณภาพทั้งการงานและรายได้

2

² Thaipbs. 2561. ตีแผ่เบื้องหลัง “เด็กตีกัน”. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.thaipbs.or.th/news/content/275887>. (วันที่ค้นหาข้อมูล : 13 ตุลาคม 2566).

2. อิทธิพลจากผลงานศิลปกรรม

2.1 อิทธิพลจากรูปแบบประชานิยม (Pop art)

ป๊อปอาร์ต เกิดขึ้นโดยได้รับอิทธิพลจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ ที่ทำให้เกิดการพัฒนาของสื่อสารมวลชน ซึ่งหันมาหยิบจับเอาเรื่องราวรอบตัวต่างๆ ไปมานำเสนอผ่านสื่อ ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร โฆษณา หนังสือ ดนตรี ไปจนถึงการ์ตูน ฯลฯ และส่งแรงกระตุ้นถึงผู้คน สังคม จนกลายเป็นวัฒนธรรมป๊อป หรือวัฒนธรรมสมัยนิยมนั่นเอง

เดิมที ป๊อปอาร์ต เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในอังกฤษในช่วงทศวรรษ 1950s และแพร่ขยายมายังอเมริกาในช่วงปลายทศวรรษเดียวกัน พร้อมๆ กับการเติบโตของสังคมบริโภคนิยมหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ในเมืองใหญ่ๆ อย่าง ลอนดอน นิวยอร์ก และลอสแอนเจลิส

โดยในปี 1952 กลุ่มศิลปินในลอนดอนที่เรียกขานตัวเองว่า Independent Group (กลุ่มศิลปินอิสระ) เริ่มนัดถกหัวข้อเกี่ยวกับทิศทางของวัฒนธรรมมวลชนในงานศิลปะ รวมถึงประเด็นเกี่ยวกับวัสดุเก็บตกเหลือใช้ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยมีสมาชิกเป็นศิลปินอย่าง เอดูอาร์โด เปาโลซซี (Edouardo Paolozzi) ริชาร์ด แฮมิลตัน (Richard Hamilton) สถาปนิก อลิสันและปีเตอร์ สมิธสัน (Alison / Peter Smithson) นักวิจารณ์ศิลปะ ลอว์เรนซ์ อัลโลเวย์ (Lawrence Alloway) และ เรย์เนอร์ เบนแนม (Reyner Banham)³

แอนดี้ วอร์ฮอล (Andy warhol)

แอนดี้ วอร์ฮอล (ค.ศ. 1928 – ค.ศ.1987) ชื่อนี้เป็นที่รู้จักดีในฐานะ ราชาแห่ง pop art หรือศิลปะประชานิยม ชื่อของ แอนดี้ วอร์ฮอล (Andy Warhol) และกระป๋องซูปเขย่าวงการศิลปะของโลกโด่งดังขึ้นในแวดวงศิลปะโลก หลังการจัดแสดงผลงานศิลปะภาพพิมพ์ชุดกระป๋องซูปแคมป์เบลล์ส (Campbell's Soup) ซึ่งมีด้วยกัน ทั้งหมด 32 ภาพ ที่เฟอริสแกลเลอรี นครลอสแอนเจลิส โดยในวันที่ 9 กรกฎาคม ค.ศ.1962 ที่ปิดงานแสดงได้จุดประเด็นให้เกิดการถกเถียงถึงคุณค่าของศิลปะแนวป๊อปอาร์ตขึ้นมาอย่างกว้างขวาง เพราะหากมองเพียงผิวเผินกระป๋องซูปอาจเป็นเพียงภาพโฆษณา เป็นศิลปะเชิงพาณิชย์ (commercial art) ที่ไม่น่าจะมีราคาค่างวดมากนักแต่กลับสร้างราคาได้สูงลิบ โดยเฉพาะงานของแอนดี้ วอร์ฮอล⁴

³ Themomentum. ภาพยนตร์พัฒนาพงศ์. 2018. Pop Art ทลายกรอบขนขึ้นด้วยศิลปะประชานิยม (ตอนแรก). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://themomentum.co/pop-art-1/>. (วันที่ค้นหาข้อมูล : 15 ตุลาคม 2566).

⁴ Sarakadeelite. นิตยสาร สารคดี ฉบับ พฤษภาคม. 2546. แอนดี้ วอร์ฮอล และเรื่องเบื้องหลังความ pop art ของเขา. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : https://www.sarakadeelite.com/arts_and_culture/andy-warhol-pop-art/ (วันที่ค้นหาข้อมูล : 15 ตุลาคม 2566)

ภาพที่ 4 ผลงานของ แอนดี วอร์ฮอล

ชื่อผลงาน	: Campbell's Soup Cans (1962)
เทคนิค	: สีโพลีเมอร์สังเคราะห์บนผ้าใบ
ขนาด	: 51 x 41 ซม.
ที่มา	: https://collections.lacma.org/node/207423

2.2 อิทธิพลจากรูปแบบลัทธิประทับใจ (Impressionism)

ศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ หรือ ลัทธิประทับใจ (Impressionism) เป็นขบวนการศิลปะที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 19 ซึ่งเริ่มต้นจากการรวมตัวกันอย่างหลวม ๆ ของจิตรกรทั้งหลายที่มีนิเวศสถานอยู่ในกรุงปารีส พวกเขาเริ่มจัดแสดงงานศิลปะในช่วงทศวรรษที่ 1860 ชื่อของขบวนการนี้มีที่มาจากภาพวาดของโกลด มอแนที่มีชื่อว่า Impression, Sunrise (“Impression, soleil levant” ในภาษาฝรั่งเศส) และนักวิจารณ์ศิลปะนามว่าหลุยส์ เลอรัว (Louis Leroy) ก็ได้ให้กำเนิดคำคำนี้ขึ้นมาอย่างไม่ตั้งใจในบทวิจารณ์ศิลปะเชิงเสียดสีซึ่งตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ Le Charivari อิทธิพลของอิมเพรสชันนิสม์ ยังแผ่ออกจากวงการศิลปะไปยังดนตรีและวรรณกรรม⁵

โกลด มอแน (Claude Monet)

เป็นจิตรกรคนสำคัญของฝรั่งเศสในศตวรรษที่ 19 ถึง 20 เป็นผู้ริเริ่มศิลปะอิมเพรสชันนิสม์หรือลัทธิประทับใจ และมีบทบาทสำคัญในปรัชญาและการปฏิบัติของขบวนการนี้ โดยเฉพาะในการเขียนภาพทิวทัศน์กลางแจ้ง มอแนมีผลงานภาพเขียนที่มีชื่อเสียงโด่งดังมากมาย ภาพชุด Water Lilies ที่เขาเขียนจากสวนหลังบ้านของเขาเองเป็นภาพชุดที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางมีชื่อเสียงมากที่สุด ภาพเขียนหลาย ๆ ภาพของมอแนให้ความรู้สึกเสมือนได้เข้าไปอยู่ร่วมในบรรยากาศตามภาพ สร้างความประทับใจแก่ผู้ชมอย่างไม่รู้ สไตลการเขียนภาพของมอแนยังสร้างแรงบันดาลใจและมีอิทธิพลต่อศิลปินรุ่นหลังตลอดมา เขาเป็นหนึ่งในศิลปินที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในประวัติศาสตร์ ในงานของข้าพเจ้าที่เป็นส่วนของวิวิ ได้รับอิทธิพลงานลัทธิประทับใจ หรือ อิมเพรสชันนิซึม (Impressionism) ที่เปิดจากการใส่องค์ประกอบที่ใช้บรรยากาศและเรื่องราวให้เกิดอารมณ์ความรู้สึก ได้ตามสถานที่ต่าง ๆ การที่ไม่เน้นเรื่องของความเนียบให้ที่แปรปรวนเป็นตัวทำให้เกิดรูปร่างรูปทรงจนทำให้เกิดเป็นภาพงานที่เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าจึงในอิทธิพลนี้มาสร้างเป็นงานศิลปะ⁶

⁵ Aunart. 2011. Impressionism ศิลปะอิมเพรสชันนิสม์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://aunart.wordpress.com/2011/09/21/impressionism/>. (วันที่ค้นหาข้อมูล : 13 ตุลาคม 2566).

⁶ Taking. โกลด มอแน ศิลปินอิมเพรสชันนิสต์ผู้โด่งดังเจ้าของภาพเขียนชุดประทับใจตลอดกาล. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.takieng.com/stories/8659>. (วันที่ค้นหาข้อมูล : 31 มีนาคม 2567).

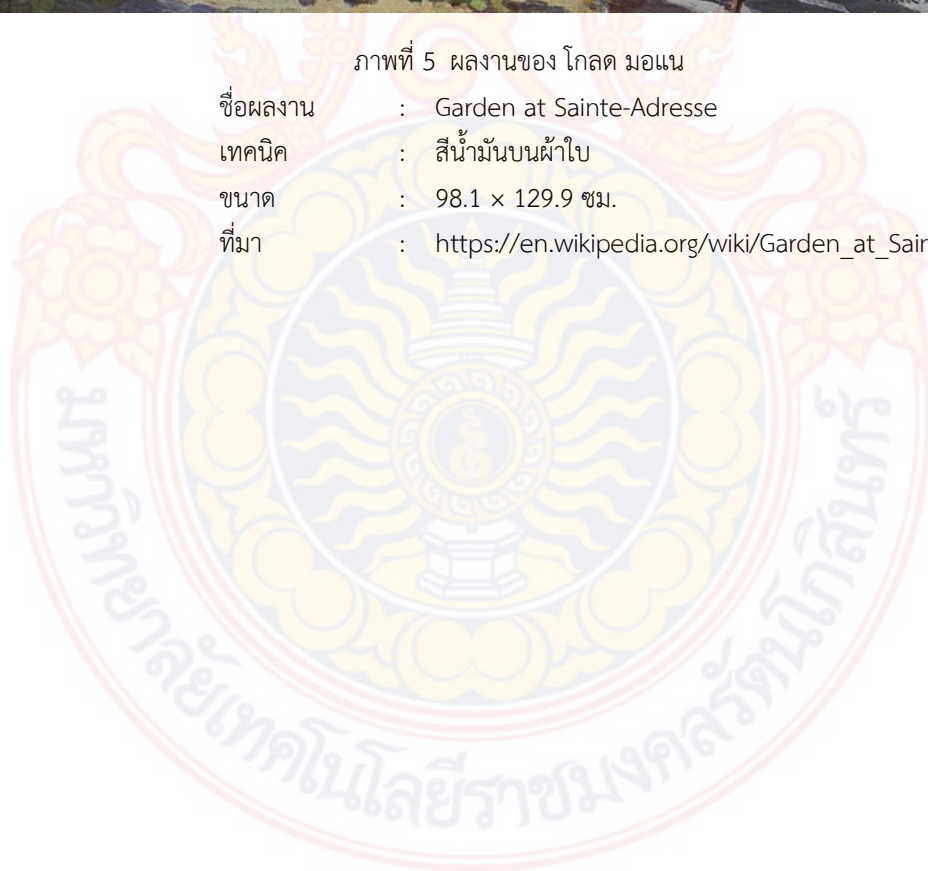
ภาพที่ 5 ผลงานของ โกลด์ มอแน

ชื่อผลงาน : Garden at Sainte-Adresse

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด : 98.1 x 129.9 ซม.

ที่มา : https://en.wikipedia.org/wiki/Garden_at_Sainte-Adresse

2.3 อิทธิพลจากรูปแบบศิลปะเหนือจริง (Surrealism)

หากกล่าวถึงศิลปินผู้มีเอกลักษณ์ความเหนือจริงตั้งแต่หัวจดเท้า ตั้งแต่งานศิลปะถึงชีวิตจริงคงหนีไม่พ้น ซัลวาดอร์ ดาลี (Salva-dor Dali) ศิลปินผู้มากับนวนิยายเรียวจัดทรงโค้งขึ้นด้านบนอย่างเป็นเอกลักษณ์ พร้อมรูปแบบการสร้างสรรคงานศิลปะเหนือจริง (Surrealism) ที่โด่งดังและแทบจะเป็นภาพติดตาเวลานึกถึงงานศิลปะเหนือจริง ด้วยความที่ ดาลี มีอิทธิพลในกระแสวัฒนธรรมมวลชน (Pop Culture) จากการทำงานหลากหลายทั้งงานออกแบบ งานเขียน งานศิลปะประเภทจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพถ่าย และภาพยนตร์ ประกอบกับภาพลักษณ์อันดูแปลกตาไม่ต่างจากงานสร้างสรรค์ จึงทำให้ชื่อของเขาดังกระหึ่มขึ้นในหลายวงการ และนั่นทำให้ดาลีเป็นอีกหนึ่งศิลปินที่ได้รับความนิยมต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน⁷

ซัลวาดอร์ ดาลี (Salva-dor Dali)

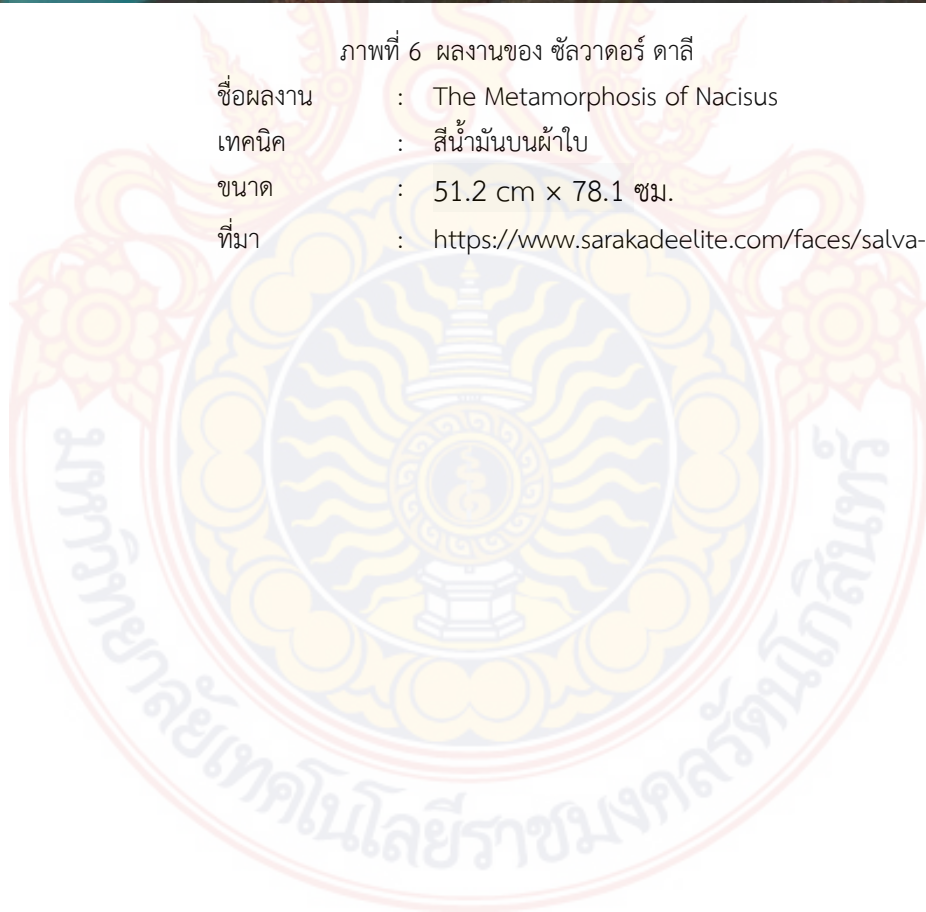
ศิลปะเหนือจริง อิทธิพลหลักของรูปแบบศิลปะเหนือจริง มักจะอ้างอิงถึงงานเขียนของ กีโยม อาปอลลิแนร์ และทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ควบคู่กัน ซึ่งสามารถอธิบายอย่างย่อได้ว่าเป็นการใช้ศิลปะในฐานะการสื่อสารกับจิตไร้สำนึก (Unconscious mind) โดยเป็นสภาวะทางห้วงความคิดที่ไม่ถูกกรองด้วยสติและความตระหนักหรือสามัญสำนึก ทำให้ศิลปะกับจิตนั้นสามารถสื่อสารสร้างสรรค์ได้อย่างอิสระ เสมือนการปลดปล่อยให้จิตได้ทำงานโดยการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดส่วนลึกภายในออกมา จึงทำให้งานศิลปะดังกล่าวไม่อิงอยู่กับภาพของความจริงหรือตรรกะระเบียบคิดที่อยู่ในกรอบความปกติของสังคม งานศิลปะเหนือจริง จึงสามารถจำลองภูมิทัศน์ เรื่องราว ความเชื่อมโยงหรือไม่เชื่อมโยง เนื้อหา การท้าทายศีลธรรม และปมทางจิตใจออกมาได้อย่างอิสระ ซึ่งองค์ประกอบและหลักคิดเหล่านี้มักปรากฏในชิ้นงานของ ดาลี อยู่เสมอ ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจในการออกแบบการจัดวางที่เหนือจริงและสร้างองค์ประกอบได้อย่างอิสระที่ ยังคงความจริงอยู่

⁷ Sarakadeelite. อชิตพนธ์ เพียรสุขประเสริฐ. ซัลวาดอร์ ดาลี : ศิลปินผู้ปลุกเสกความเหนือจริงแห่ง จิตใจใต้งานศิลปะ [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :<https://www.sarakadeelite.com/faces/salva-dor-dali/> (วันที่ค้นหาข้อมูล : 15 ตุลาคม 2566).

ภาพที่ 6 ผลงานของ ซัลวาดอร์ ดาลี

- ชื่อผลงาน : The Metamorphosis of Nacisis
 เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ
 ขนาด : 51.2 cm x 78.1 ซม.
 ที่มา : <https://www.sarakadeelite.com/faces/salva-dordali/>

บทที่ 3

ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นนี้ ข้าพเจ้าต้องการจะนำเสนอสภาวะช่วงวัยศึกษาคะนองของเด็กช่าง ที่ตัวข้าพเจ้าได้เคยสัมผัสมาในช่วงวัยรุ่น วัยที่มีอารมณ์เป็นใหญ่เหนือความคิด โดยในงานของข้าพเจ้าจะนำเสนอเรื่องราวเหตุการณ์เด็กช่างปะทะกันในแต่ละมุมที่เคยเกิดขึ้นจริง โดยนำเสนอผ่านมุมมองกล้องวงจรปิดสังเกตได้ว่าเวลาจะเกิดข้อขัดแย้งปะทะกันทางขวามักจะนำเสนอผ่านมุมมองกล้องวงจรปิดอยู่บ่อยครั้งจนเกิดเป็นภาพจินตนาการของคนทั่วไปและของตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)

ขั้นตอนประมวลผลความคิดที่มาจากแนวคิดและแรงบันดาลใจ

ข้าพเจ้าได้แนวคิดของผลงานมาจากประสบการณ์ของตัวเองที่ได้พบเจอมาและได้เคยสัมผัสมาในช่วงหนึ่งของวัยรุ่น วัยที่มีอารมณ์เป็นใหญ่เหนือความคิด มีเพื่อนที่มีพี่น้องที่คอยจะสนับสนุนยุยงส่งเสริมเหตุการณ์ต่าง ๆ สภาวะแวดล้อมล่อหลอมให้เป็นแบบที่คนอื่นต้องการโดยไม่คำนึงถึงอนาคตจนกระทั่งผลการเรียนของข้าพเจ้านั้นแย่ คนรอบข้างที่เคยร่วมวงกันมานั้นได้แยกย้ายกันไปและไม่เคยกลับมาให้พบเจออีกเลย สิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้ามีแรงบันดาลใจในการทำงานนี้เกิดจากการ ได้เห็นข่าวต่าง ๆ ในทีวีที่ออกข่าวเด็กช่างตีกันและข่าวจะนำเสนอผ่านมุมมองกล้องวงจรปิดและถ่ายกล้องวงจรปิดแต่ละมุมตามเวลาก่อนเกิดเหตุและหลังเกิดเหตุ ว่าเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นมาบ้าง ณ ขณะนั้นข้าพเจ้าจึงเกิดแรงบันดาลใจที่จะสร้างผลงานนี้ขึ้นมา

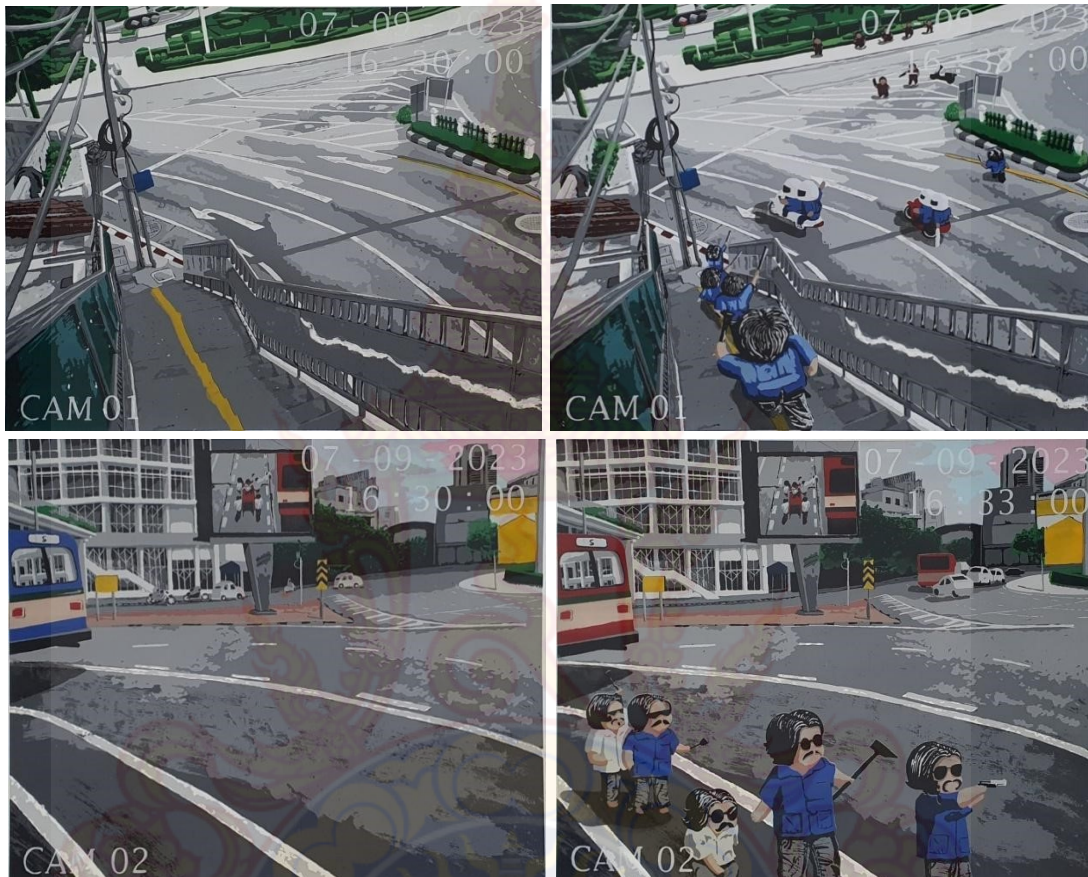
ขั้นตอนการประมวลผลความคิดที่แสดงออกทางรูปธรรม

ด้านเนื้อหา ในตัวผลงานข้าพเจ้าได้นำเหตุการณ์และเวลา ๆ ที่ข้าพเจ้านำตัวละครสมมุติขึ้นมาในจินตนาการนำมาจัดวางในจุดต่าง ๆ โดยนำเวลาก่อนและหลังปะทะนั้นเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น มุมมองกล้องแต่ละตัวที่ ณ เวลานั้นจับเอาไว้ได้ โดยนำมาเหตุการณ์เหล่านั้นมาสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ลายฉลุ เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ด้านรูปแบบ ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานกระบวนการภาพพิมพ์ลายฉลุ เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม แบบ 2 มิติ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการบรรยายศาสตร์สิ่งแวดล้อมความรู้สึกในงาน สามารถสร้างสรรค์ออกมาเป็นงานภาพพิมพ์ตะแกรงไหมได้ ข้าพเจ้าจึงใช้เทคนิคนี้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปินพันธ์

ภาพผลงานก่อนศิลปินพันธ์ชุดที่ 1 ประกอบด้วยผลงานจำนวน 4 ชิ้น

ภาพที่ 7 ภาพผลงานก่อนศิลปินพันธ์ชุดที่ 1

ชื่อผลงาน : ช่วงวัยคึกคะนอง 01 16.30
 ช่วงวัยคึกคะนอง 01 16.33
 ช่วงวัยคึกคะนอง 02 16.30
 ช่วงวัยคึกคะนอง 02 16.33
 เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม
 ขนาด : 45 x 61 ซม. จำนวน 4 ชิ้น
 ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

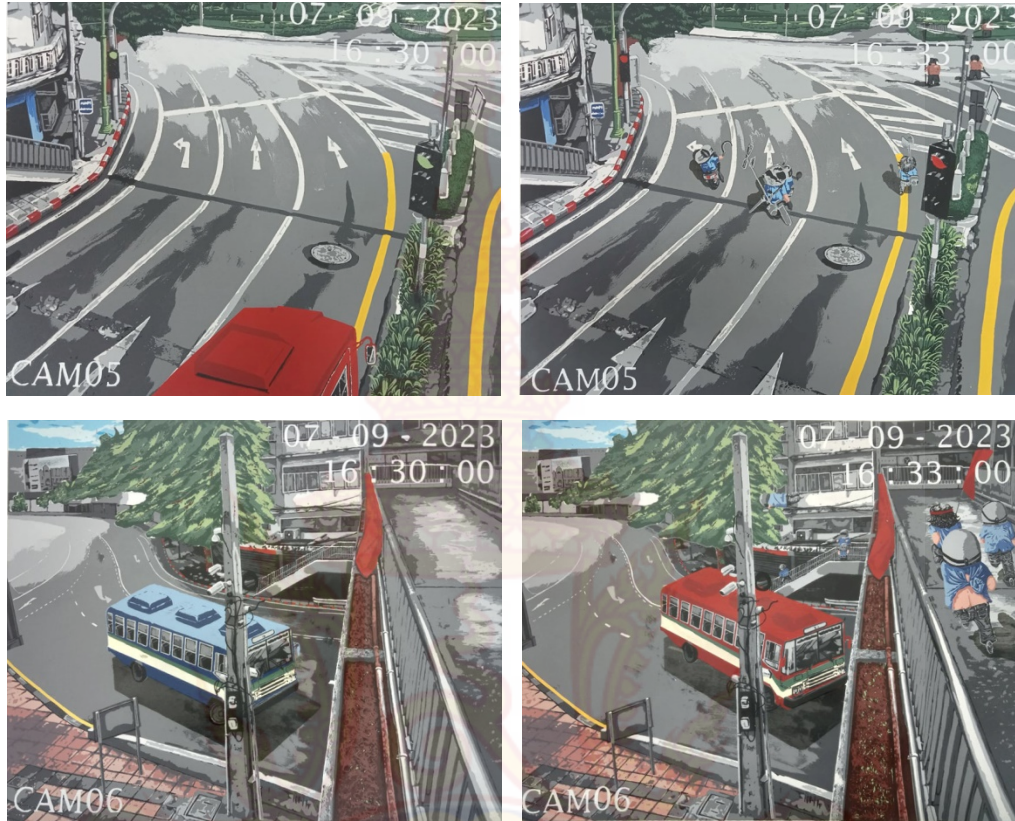
ภาพผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 2 ประกอบไปด้วยจำนวน 4 ชั้น

ภาพที่ 8 ภาพผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 2

ชื่อผลงาน : ช่วงวัยคึกคะนอง 05 16.30
 ช่วงวัยคึกคะนอง 05 16.33
 ช่วงวัยคึกคะนอง 06 16.30
 ช่วงวัยคึกคะนอง 06 16.33
 เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม
 ขนาด : 45 x 61 ซม. จำนวน 4 ชั้น
 ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 3 ประกอบไปด้วยจำนวน 4 ชั้น

ภาพที่ 9 ภาพผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 3

ชื่อผลงาน : ช่วงวัยคึกคะนอง 05 16.30
 ช่วงวัยคึกคะนอง 05 16.33
 ช่วงวัยคึกคะนอง 06 16.30
 ช่วงวัยคึกคะนอง 06 16.33
 เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม
 ขนาด : 45 x 61 ซม. จำนวน 4 ชั้น
 ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 4 ประกอบไปด้วยจำนวน 4 ชั้น

ภาพที่ 10 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 4

ชื่อผลงาน : ช่วงวัยศึกษาคะนอง 07 16.30
 ช่วงวัยศึกษาคะนอง 07 16.33
 ช่วงวัยศึกษาคะนอง 08 16.30
 ช่วงวัยศึกษาคะนอง 08 16.33
 เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม
 ขนาด : 45 x 61 ซม. จำนวน 4 ชั้น
 ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน กระบวนการภาพพิมพ์ลายฉลุ เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

การสร้างสรรค์ผลงานผ่านแนวความคิด ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดผลงานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ลายฉลุ เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม โดยการใช้วานิชและปากกาเขียนเส้นเปิดตามจุดที่ไม่ให้สีลงไปในส่วนที่ไม่ต้องการให้สีลง และมีบางส่วนที่ต้องใช้การฉายบล็อกสกรีน

ภาพที่ใช้ในการสร้างสรรค์กระบวนการภาพพิมพ์ลายฉลุ เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

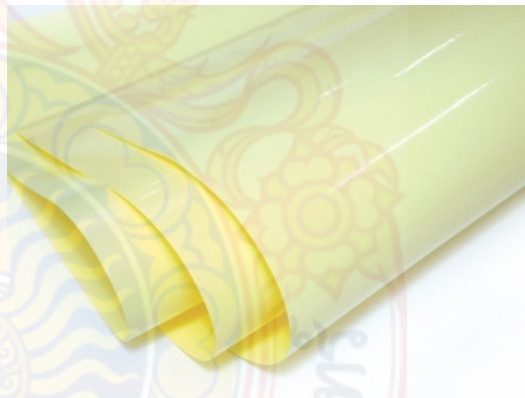
1. บล็อกไม้สกรีน

12. ปากกาเขียนเส้น Pen-touch

2. ผ้าสกรีน

13. กระดาษสติ๊กเกอร์

ภาพที่ 11 วัสดุอุปกรณ์เทคนิคภาพพิมพ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

3. ลูกแม็กซ์เบอร์ 23/8

14. คัตเตอร์

4. ปืนยิงลวดเย็บ

15. ปากกาปีกม้

5. คีมขึงผ้าสกรีน

16. พู่กัน

ภาพที่ 12 วัสดุอุปกรณ์เทคนิคภาพพิมพ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

6. ไม้คนสี

17. วาณิชดำ

7. แก้วเก็บสี

18. กาวอัด

8. สีสกรีน

19. ไซฟิล์มเยอร์มัน

ภาพที่ 13 วัสดุอุปกรณ์เทคนิคภาพพิมพ์
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

9. น้ำยากันตัน

20. หมึกจีน

10. ยางปาดสี

21 กระดาษฟาปิโน่

11. เทปใส

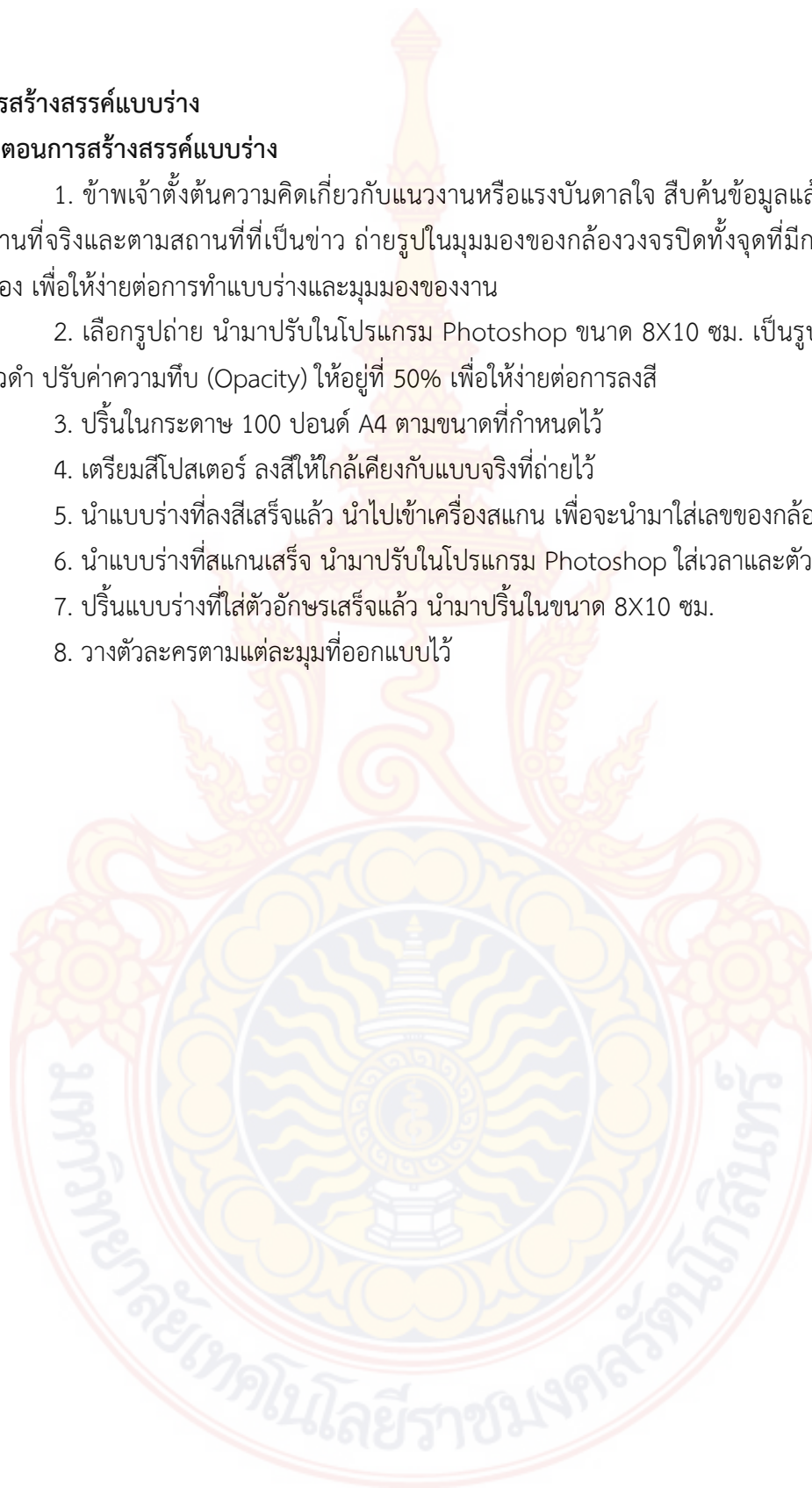
22. บัตรพลาสติก

ภาพที่ 14 วัสดุอุปกรณ์เทคนิคภาพพิมพ์
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

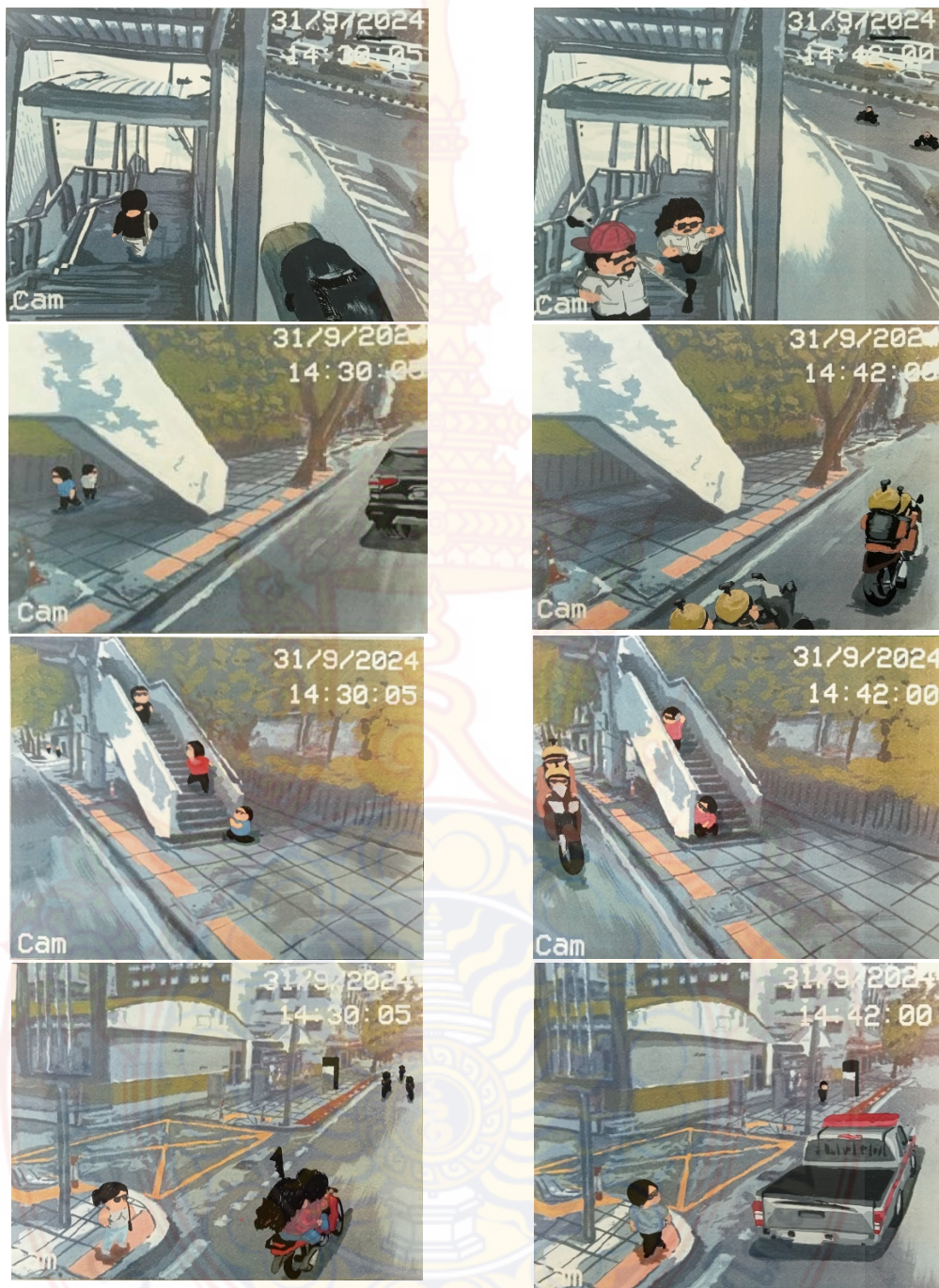
การสร้างสรรค์แบบร่าง

ขั้นตอนการสร้างสรรค์แบบร่าง

1. ข้าพเจ้าตั้งต้นความคิดเกี่ยวกับแนวทางหรือแรงบันดาลใจ สืบค้นข้อมูลแล้วลงไปดูตามสถานที่จริงและตามสถานที่ที่เป็นข่าว ถ่ายรูปในมุมมองของกล้องวงจรปิดทั้งจุดที่มีกล้องและไม่มีกล้อง เพื่อให้ง่ายต่อการทำแบบร่างและมุมมองของงาน
2. เลือกรูปถ่าย นำมาปรับในโปรแกรม Photoshop ขนาด 8X10 ซม. เป็นรูปแบบสกรีนสีขาวดำ ปรับค่าความทึบ (Opacity) ให้อยู่ที่ 50% เพื่อให้ง่ายต่อการลงสี
3. ปรีนในกระดาษ 100 ปอนด์ A4 ตามขนาดที่กำหนดไว้
4. เตรียมสีโปสเตอร์ ลงสีให้ใกล้เคียงกับแบบจริงที่ถ่ายไว้
5. นำแบบร่างที่ลงสีเสร็จแล้ว นำไปเข้าเครื่องสแกน เพื่อจะนำมาใส่เลขของกล้องวงจรปิด
6. นำแบบร่างที่สแกนเสร็จ นำมาปรับในโปรแกรม Photoshop ใส่เวลาและตัวอักษร
7. ปรีนแบบร่างที่ใส่ตัวอักษรเสร็จแล้ว นำมาปรีนในขนาด 8X10 ซม.
8. วางตัวละครตามแต่ละมุมที่ออกแบบไว้

ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ประกอบไปด้วยจำนวน 8 ชิ้น

ภาพที่ 15 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1

ชื่อผลงาน : ้วยคะนอง
 เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม
 ขนาด : 10 x 8 นิ้ว
 ที่มา : จ้างมาจากผู้เขียน

ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ประกอบไปด้วยจำนวน 8 ชิ้น

ภาพที่ 16 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2

ชื่อผลงาน : ้วยคະນອງ

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 10 x 8 นิ้ว

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ประกอบไปด้วยจำนวน 8 ชิ้น

ภาพที่ 17 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3

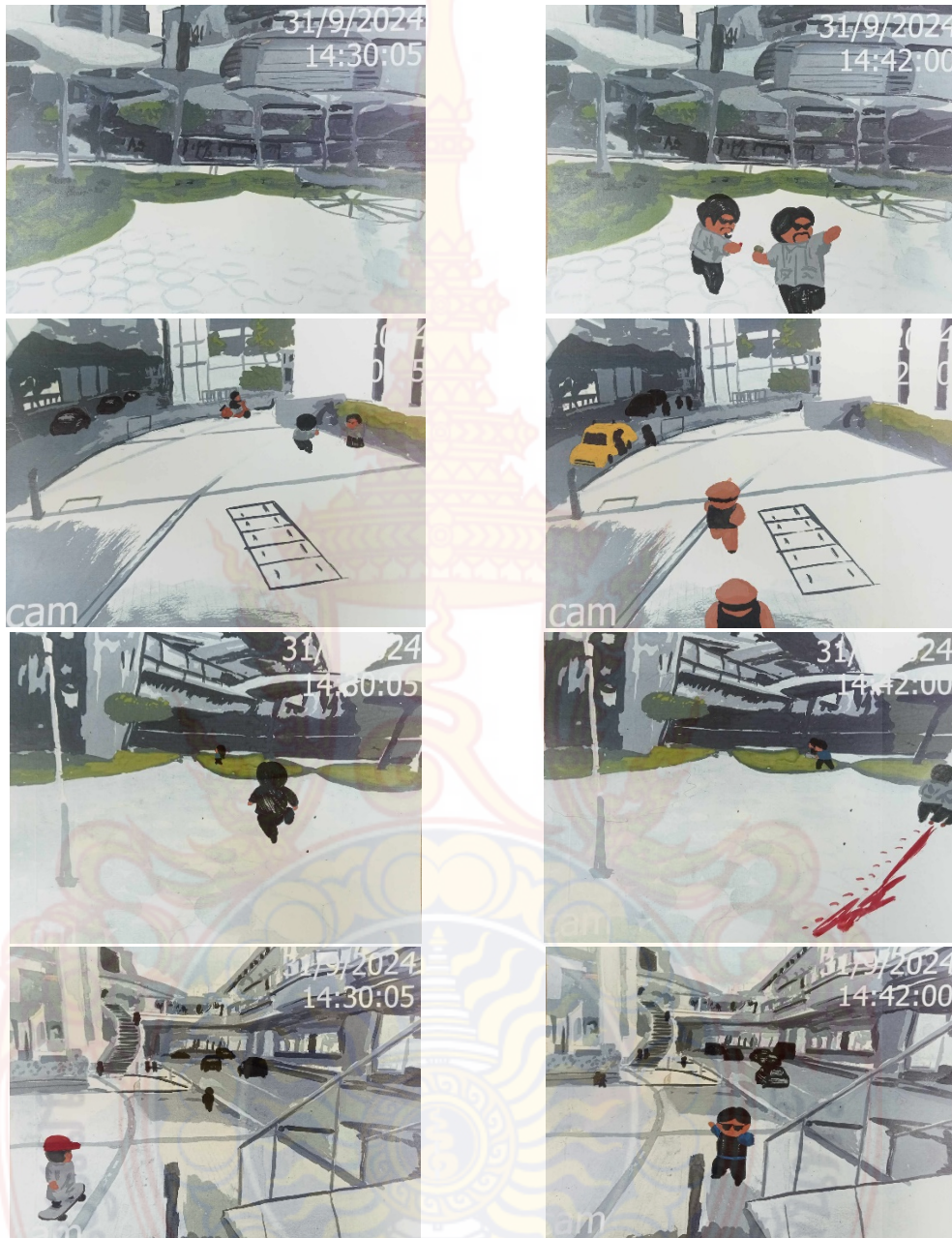
ชื่อผลงาน : ้วยคะนอง

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 10 x 8 นิ้ว

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4 ประกอบไปด้วยจำนวน 8 ชิ้น

ภาพที่ 18 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4

ชื่อผลงาน : ้วยคะนอง
 เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม
 ขนาด : 10 x 8 นิ้ว
 ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการขยายภาพร่าง

1. เมื่อนำภาพร่างที่เสร็จสมบูรณ์พร้อมถ่ายทอดเป็นผลงานสร้างสรรค์ มาขยายด้วยเครื่องถ่ายภาพเอกสาร
2. กำหนดภาพตามขนาดผลงาน โดยขยาย 30 x 25 เซนติเมตร (On scale) เพื่อให้สอดคล้องกับแม่พิมพ์
3. ควรจะใช้ขนาดแม่พิมพ์ใหญ่กว่าแบบร่าง 5-10 ซม. เพื่อมีพื้นที่การวางสีสกรีน
4. วัดขนาดงานกึ่งกลางของงานเพื่อใช้ในการทำมาร์ค หลังจากนั้นก็จะสู่กระบวนการสร้างแม่พิมพ์

ขั้นตอนการเตรียมแม่พิมพ์กระบวนการภาพพิมพ์ลายฉลุ เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์ตะแกรงไหม

การเตรียมบล็อกสกรีน

การขึงผ้าสกรีนด้วยมือ อุปกรณ์ที่ใช้คือ คีมตึงผ้า ปากคีมทำด้วยยางเป็นร่องเพื่อไม่ให้ผ้าลื่น (เลื่อน) หลุดออก การขึงแบบนี้จะเป็นการใช้ลวดเย็บ (staple) ยิงผ้าสกรีนให้ติดกับกรอบสกรีนตั้งนั้น จึงสามารถขึงบนกรอบไม้ได้ดัดเพียงอย่างเดียว ผู้ที่มีประสบการณ์อาจจะสามารถขึงด้วยมือให้มีความตึงสูง ประการสำคัญ การขึงผ้าสกรีนด้วยมือจะทำให้เส้นด้ายของผ้าสกรีนที่ขึงอยู่บนกรอบสกรีนอาจจะไม่ตรงแนวเท่าใดนัก ซึ่งควรจะนำไปใช้ในงานที่ไม่ต้องการคุณภาพในการพิมพ์

วิธีขึงผ้าสกรีนบนกรอบไม้ด้วยมือ

1. ขั้นตอนการตึงผ้าสกรีนบนกรอบไม้ด้วยมือ แบบที่ 1

1.1. ตัดผ้าให้มีขนาดใหญ่กว่ากรอบไม้พอที่ใช้คีมตึงผ้าสกรีนได้ และนำผ้าสกรีนไปชุบน้ำให้เปียก เพื่อให้ผ้าสกรีนยืดตัวและสามารถดึงได้ง่ายขึ้น

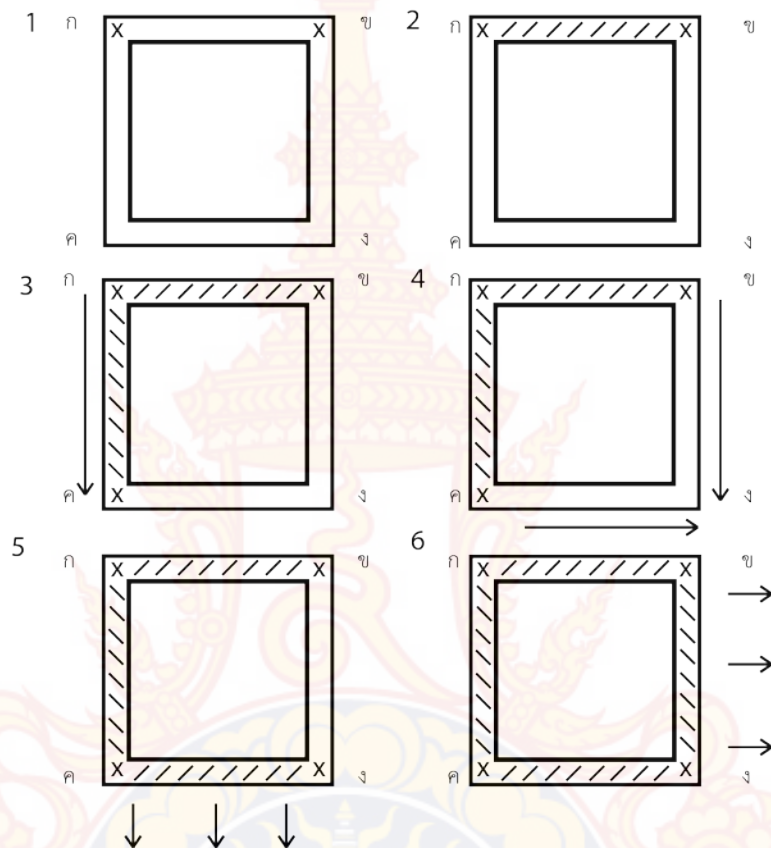
1.2. ใช้ปืนยิงลวดเย็บยิงที่มุมกรอบ ก. เป็นรูปตัว (x) เพื่อเป็นการยึดผ้าสกรีนไว้ ดึงผ้าสกรีนจากจุด ไปยัง ตามแนวลูกศร (รูป 1) แล้วขึงผ้าที่มุมกรอบ ข. เป็นรูปตัว (x) เช่นกัน จากนั้นไล่ยิงจากจุด ก. มายังจุด ข. ให้มีความถี่พอสมควร (รูป 2) โดยควรจะให้ลวดยิงเอียงทำมุมกับกรอบไม้ 45 องศา (รูป 2)

1.3. ดึงผ้าสกรีนในแนว แล้วยิงที่มุมกรอบ ค. เป็นรูปตัว (x) เหมือนจุด กข. จากนั้นยิงเรียงจากจุด ก. มายังจุด ค. เป็นรูปตัว เช่นเดียวกับการยิงลวดด้าน ก. มายัง ข. (รูป 3)

1.4. ดึงผ้าสกรีนจากจุด ค. มายังจุด ง. พร้อมกับดึงผ้าสกรีนจากจุด ข. มายังจุด ง. ด้วย จากนั้นยิงลวดเย็บขึงที่จุด ง. เป็นรูปตัว (x) (รูป 4)

1.5. ยิงลวดเย็บจากจุด ค. ไปยังจุด ง. เช่นเดียวด้าน กข. แต่การยิงลวดเย็บในด้านนี้จะต้องออกแรงดึงผ้าสกกรีนเป็นช่วง ๆ แต่ไม่ควรยิงลวดเกินแนวดึงผ้าสกกรีนเนื่องจากจะทำให้ผ้าสกกรีนไม่ตึง⁸

1.6. ยิงลวดเย็บจากจุด ข. ไปยังจุด ง. (ดังรูป 6)

รูปที่ 19 ขั้นตอนการตอชิงผ้าสกกรีนบนกรอบไม้ด้วยมือ แบบที่ 1
ที่มา : หนังสือการพิมพ์สกกรีน

2. ขั้นตอนการตอชิงผ้าสกกรีนบนกรอบไม้ด้วยมือ แบบที่ 2

2.1. ตัดผ้าให้มีขนาดใหญ่กว่ากรอบไม้พอที่ใช้เข็มดึงผ้าสกกรีนได้ และนำผ้าสกกรีนไปชุบน้ำให้เปียก เพื่อให้ผ้าสกกรีนยืดตัวและสามารถดึงได้ง่ายขึ้น

2.2. ใช้ปืนยิงลวดเย็บยิงที่มุมกรอบ ก. เป็นรูปตัว (L) เพื่อเป็นการยึดผ้าสกกรีนไว้ ดึงผ้าสกกรีนจากจุด ก. ไปยัง ข. ตามแนวลูกศรให้ตึงมือ (รูป 1) แล้วยิงเรียงจากจุด ก. ไปยังจุด ข. ให้มีความถี่พอสมควร ยิงมุมกรอบเป็นรูปตัว (L) เช่นกัน ดึงผ้าสกกรีนตามแนวลูกศรให้ตึงมือ จากจุด ก. มายังจุด

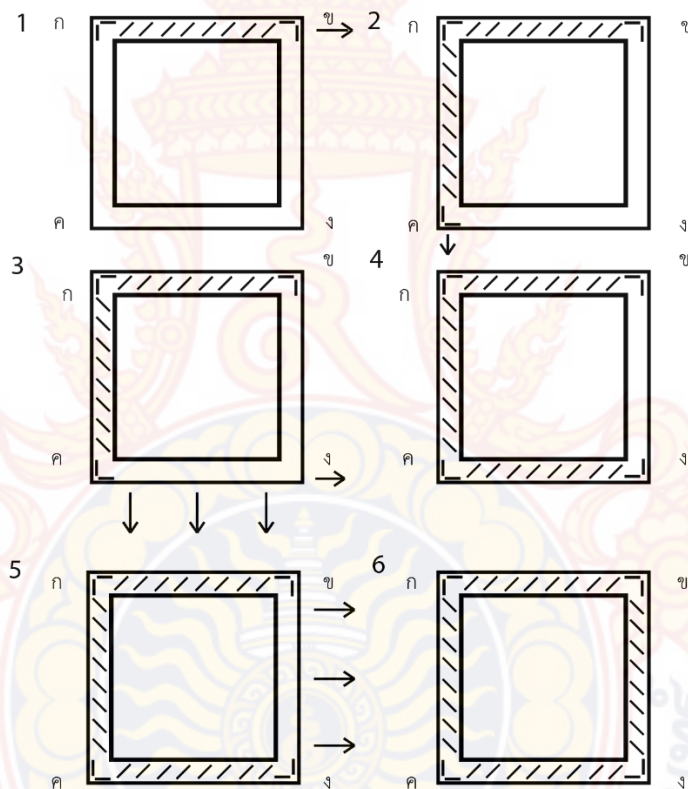
⁸ วิเชียร, นงเยาว์. 2546. การพิมพ์สกกรีน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อูษาการพิมพ์.

ค. จากนั้นไล่อียงจากจุด ก. มายังจุด ค. โดยควรจะให้ลวดยิงเอียงทำมุมกับกรอบไม้ 45 องศา และยิงมุมกรอบเป็นรูปตัว (L) (ดังรูป 2)

2.3. ดึงผ้าสกปรินในแนว แล้วยิงเรียงจากจุด ค. ไปยังจุด ง. เหมือนจุด กข. นำคีมซึ่งผ้าสกปรินดึงผ้าให้ตึง ไม่ควรยิงเกินระยะของปากคีม และดึงผ้าให้ตึงมือตามลูกศรที่จุด ง. จากนั้นยิงเรียงจากจุด ค. มายังจุด ง. (รูป 4) ต้องออกแรงดึงผ้าสกปรินเป็นช่วง ๆ

2.4. ยิงลวดเย็บจากจุด ง. ไปยังจุด ข. เช่นเดียวด้าน กข. แต่การยิงลวดเย็บในด้านนี้จะต้องออกแรงดึงผ้าสกปรินเป็นช่วง ๆ เหมือนขั้นตอนที่ 3 แต่ไม่ควรยิงลวดเกินแนวดึงผ้าสกปรินเนื่องจากจะทำให้ผ้าสกปรินไม่ตึง (รูป 5)

2.5. ยิงลวดเย็บจากจุด ข. ไปยังจุด ง. (ดังรูป 6)

รูปที่ 20 : ขั้นตอนการตอชิงผ้าสกปรินบนกรอบไม้ด้วยมือ แบบที่ 2

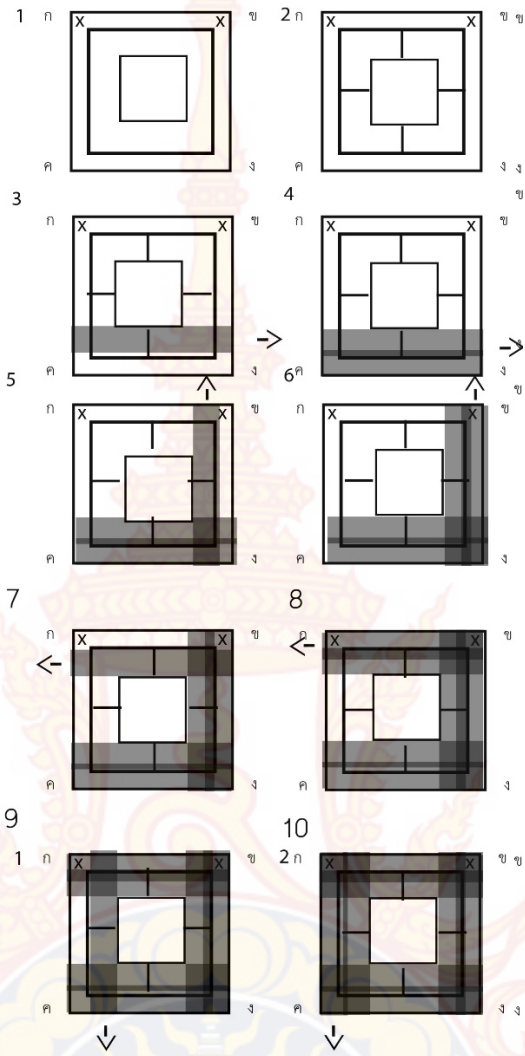
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 21 ขั้นตอนการเตรียมซิงค์ผ้าด้วยมือ
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

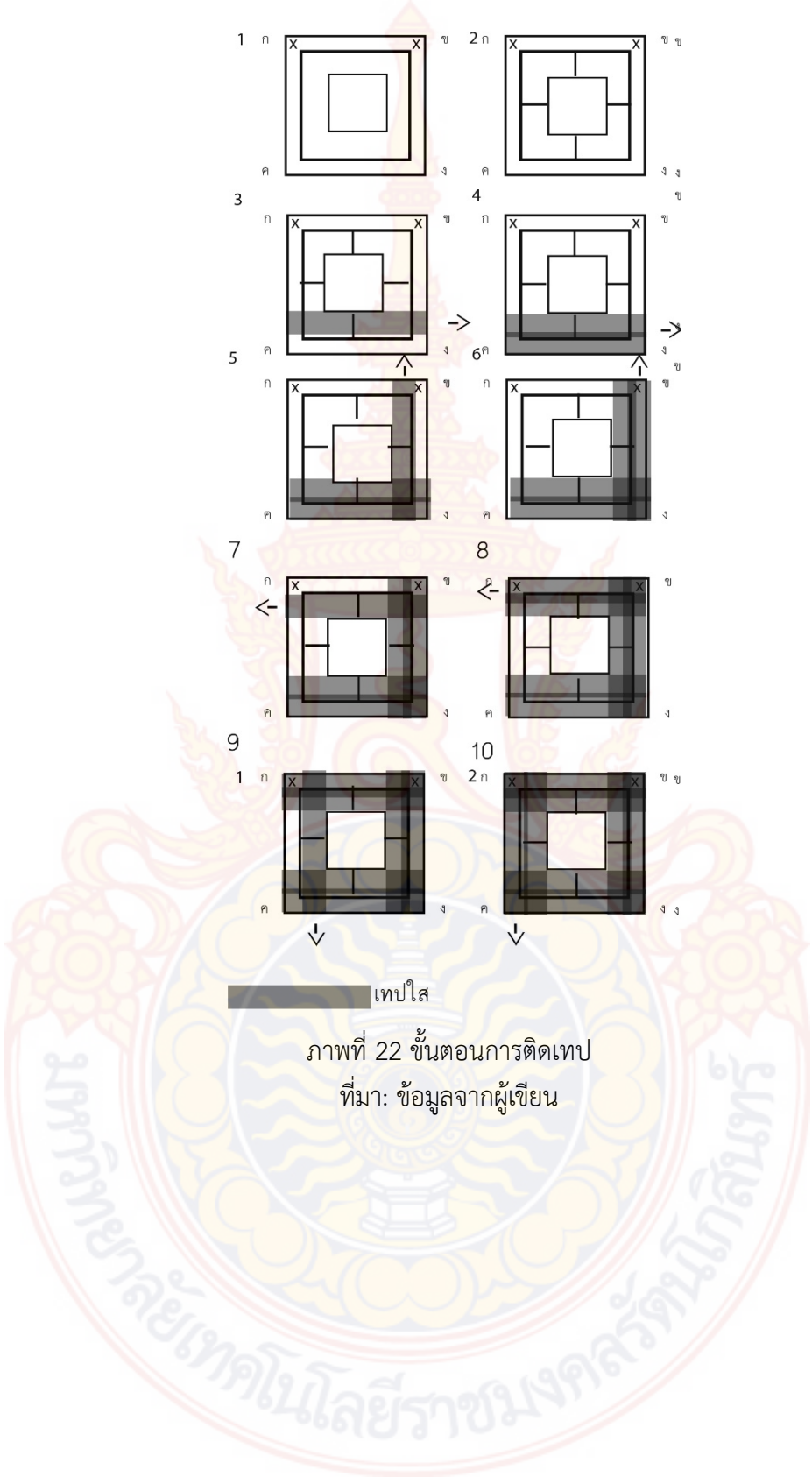
ขั้นตอนการทำมาร์คและติดเทปบนแม่พิมพ์ตะแกรงไหม

1. วัดกึ่งกลางบนแบบขยาย นำปากกาดำขีดขอบงานบนแม่พิมพ์ ให้ครบ 4 มุม (รูปที่ 1)
2. ขีดกึ่งกลางของงานให้ครบ 4 มุม บนแม่พิมพ์ (รูปที่ 2)
3. เตรียมเทปใสตั้งให้ตั้งแล้วติดลงบนแม่พิมพ์ โดยตั้งจากฝั่ง ค.ไปยังฝั่ง ง. ในการติดเทปทุกฝั่ง จำเป็นต้องติดด้วยวิธีนี้ทุกฝั่ง (สาเหตุที่ต้องขีดมาร์คก่อนติดเทปเพื่อเวลาล้างแม่พิมพ์เทปที่ติดจะเป็นตัวที่ป้องกันไม่ให้สีของหมึกนั้นหลุด)
4. นำเทปใสมาติดแม่พิมพ์อีกฝั่งโดยขั้นตอนการติดเทปจะใช้กระบวนการติดตั้งขั้นตอนที่ 3

███ เทปใส

ภาพที่ 22 ขั้นตอนการติดเทป
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

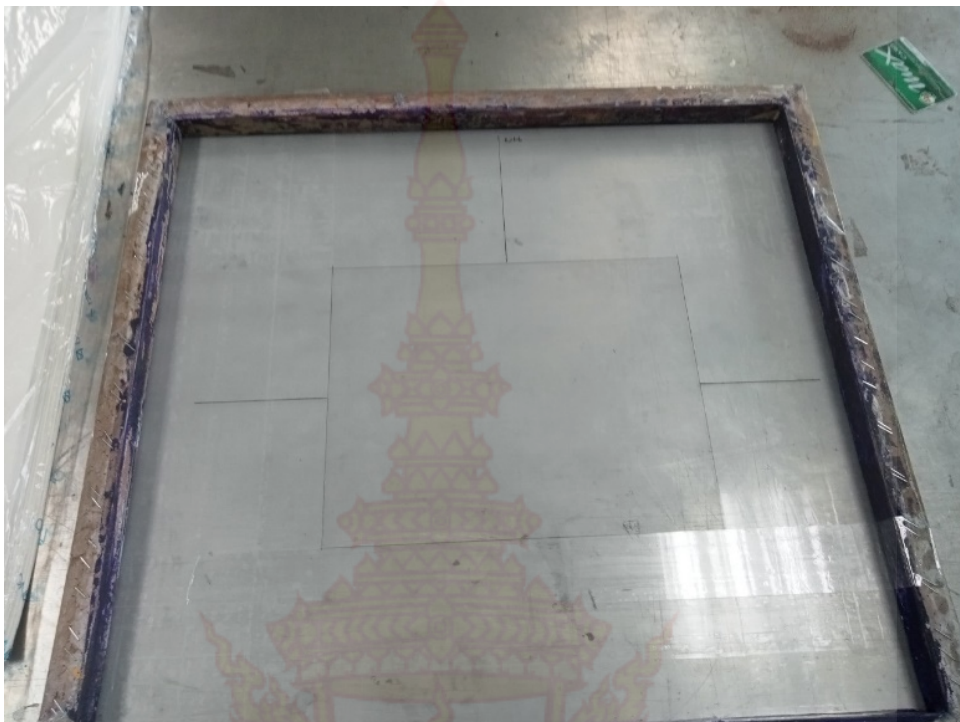

ภาพที่ 23 ขั้นตอนการติดเทปด้วยมือ (ด้านหน้าแม่พิมพ์)
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 24 ขั้นตอนการติดเทปด้วยมือ (ด้านหลังแม่พิมพ์)
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

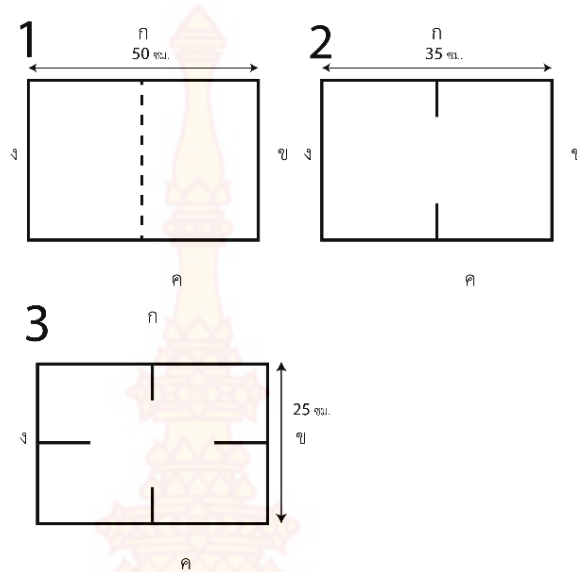
ภาพที่ 25 ขั้นตอนการตีพิมพ์ด้วยมือ

ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการเตรียมพิมพ์สีกระบวนการภาพพิมพ์ลายฉลุ เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขั้นตอนการเตรียมกระดาษฟาบีโน่

1. เตรียมกระดาษฟาบีโน่ วัดขนาดกึ่งกลางของกระดาษด้านยาว 50 ซม. (รูปที่ 1)
2. ตัดกระดาษตามเส้นประที่วัดได้
3. วัดกึ่งกลางของกระดาษใหม่อีกรอบเพื่อกำหนดมาร์ค จากด้าน ก. ไปยัง ค. ชีตตามเส้นกึ่งกลางของกระดาษ (รูปที่ 2)
4. วัดกึ่งกลางของกระดาษ จากด้าน ง. ไปยังด้าน ข. (รูปที่ 3)

ขนาดกระดาษ 70x100

ภาพที่ 26 ขั้นตอนการเตรียมกระดาษฟาบิโน

ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 27 ขั้นตอนการตัดกระดาษฟาบิโน

ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการกั้นแม่พิมพ์สกรีนด้วยปากกาเขียนเส้นและวานิช

การกั้นแม่พิมพ์ในส่วนที่จะไม่ให้สีลงไปนั้น สามารถใช้ได้หลายประเภท แต่ในศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้จะใช้วิธีการกั้นโดยใช้ปากกาเขียนเส้น วานิชดำ-ใส และติดเทป

1. การกั้นแม่พิมพ์ด้วยปากกาเขียนเส้น การกั้นด้วยปากกาเขียนเส้นนั้นวิธีการใช้นั้นง่ายกว่าทุกวิธีคือ การเปิดฝาแล้วเขียนลงไปแม่พิมพ์ได้เลย โดยที่ไม่ต้องผสมน้ำมันสนและทินเนอร์

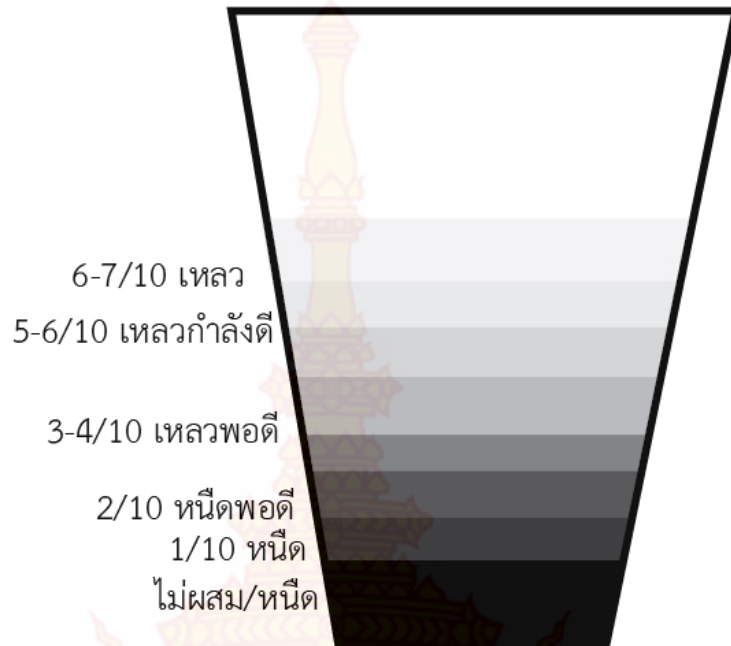
ภาพที่ 28 ภาพการกันแม่พิมพ์ด้วยปากกาเขียนเส้น
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

2. การกันแม่พิมพ์ด้วยวานิชดำ-ใส ในกระบวนการนี้จะมีการใช้น้ำมันสน และทินเนอร์เข้ามาช่วยในการทำละลายวานิชให้ง่ายต่อการทาลงไปในหน้าแม่พิมพ์ โดยการผสมน้ำมันสนเข้ากับวานิชมีสูตรดังนี้

ชนิด	ค่าสัดส่วนผสม		ค่าความเหลว
	วานิช	น้ำมันสน	
น้ำมันสน	เทปประมาณ 2/10 ส่วน	ไม่ผสม =	หนืด
	เทปประมาณ 2/10 ส่วน	1/10 ส่วน =	หนืดพอดี
	เทปประมาณ 2/10 ส่วน	2/10 ส่วน =	เหลวพอดี
	เทปประมาณ 2/10 ส่วน	3-4/10 ส่วน =	เหลวกำลังดี
	เทปประมาณ 2/10 ส่วน	5-6/10 ส่วน =	เหลว
	ค่าเดือน		

	- ตั้งวานิชหลังจากผสมน้ำมันสนทิ้งไว้ จะใช้เวลา 2-3 ชั่วโมง ในการละลาย		
ทินเนอร์	วานิช	ทินเนอร์	
	เทประมาณ 2/10 ส่วน	ไม่ผสม	= หนืด
	เทประมาณ 2/10 ส่วน	1/10 ส่วน	= หนืด
	เทประมาณ 2/10 ส่วน	2/10 ส่วน	= หนืดพอดี
	เทประมาณ 2/10 ส่วน	3-4/10 ส่วน	= เหลวพอดี
	เทประมาณ 2/10 ส่วน	5-6/10 ส่วน	= เหลวกำลังดี
	เทประมาณ 2/10 ส่วน	6-7/10 ส่วน	= เหลว
คำเตือน			
- ตั้งวานิชหลังจากผสมทินเนอร์ทิ้งไว้ จะใช้เวลา 5-10 นาที ในการละลาย			

ภาพที่ 30 ค่าสัดส่วนผสมทินเนอร์
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 31 ภาพการกั้นแม่พิมพ์ด้วยวานิชดำ
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

3. การกั้นแม่พิมพ์ด้วยเทป ในขั้นตอนนี้จะทำการติดเทปลงไปแม่พิมพ์โดยตรงทั้งหน้าหลัง

ขั้นตอนการเตรียมสกรีน

เตรียมแม่พิมพ์ที่จะใช้สกรีนในสัปดาห์นั้น ผสมสีเตรียมไว้นในแก้วพลาสติกก่อนเนื่องจากกระบวนการนี้ จะสามารถรันต่อเนื่องโดยไม่ต้องมาเสียเวลาผสมใหม่ เตรียมยางปาดสี ไม้คนสี และสีสกรีน ขั้นตอน กระบวนการทำมีดังนี้

หน้าที่ของยางปาด

ในกระบวนการพิมพ์ระบบสกรีน ยางปาดจะทำหน้าที่สำคัญในขั้นตอนการพิมพ์ซึ่งการที่จะได้ ภาพพิมพ์สวยงามมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับทางเลือกใช้และกำหนดค่าของยางปาดเพื่อให้เกิดคุณภาพ ของการพิมพ์ สำหรับหน้าที่ของยางปาดมีดังนี้

1. **หน้าที่ในการกดหมึกให้ผ่านรูเปิดของผ้าสกรีน** ยางปาดที่นำมาใช้ในการพิมพ์ ไม่ว่าจะ เป็นรูปทรงใด จะเป็นตัวนำหรือพาหมึกพิมพ์จากแม่พิมพ์สกรีนด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง ซึ่งขึ้นอยู่กับรู เปิดของผ้าสกรีนและความหนืดของหมึก ยางปาดที่แข็งจะมีแรงกดทำให้สามารถพาหมึกข้ามไปอีก ด้านหนึ่งของแม่พิมพ์สกรีนได้มาก ถ้าหมึกมีความหนืดมากก็ควรจะใช้ยางปาดที่แข็งเช่นกัน

2. **หน้าที่ในการกดผ้าสกรีนให้สัมผัสกับวัสดุใช้พิมพ์** ยางปาดมีหน้าที่ทำให้ผ้าสกรีนสัมผัสกับ วัสดุที่ใช้พิมพ์ การกดของยางปาดนี้จะขึ้นอยู่กับความตึงของผ้าสกรีน ในกรณีแม่พิมพ์สกรีนที่ขึงได้ตึง ยางปาดที่แข็งจะสามารถกดให้ผ้าสกรีนสัมผัสกับชิ้นงานได้ง่ายกว่ายางปาดที่นิ่ม

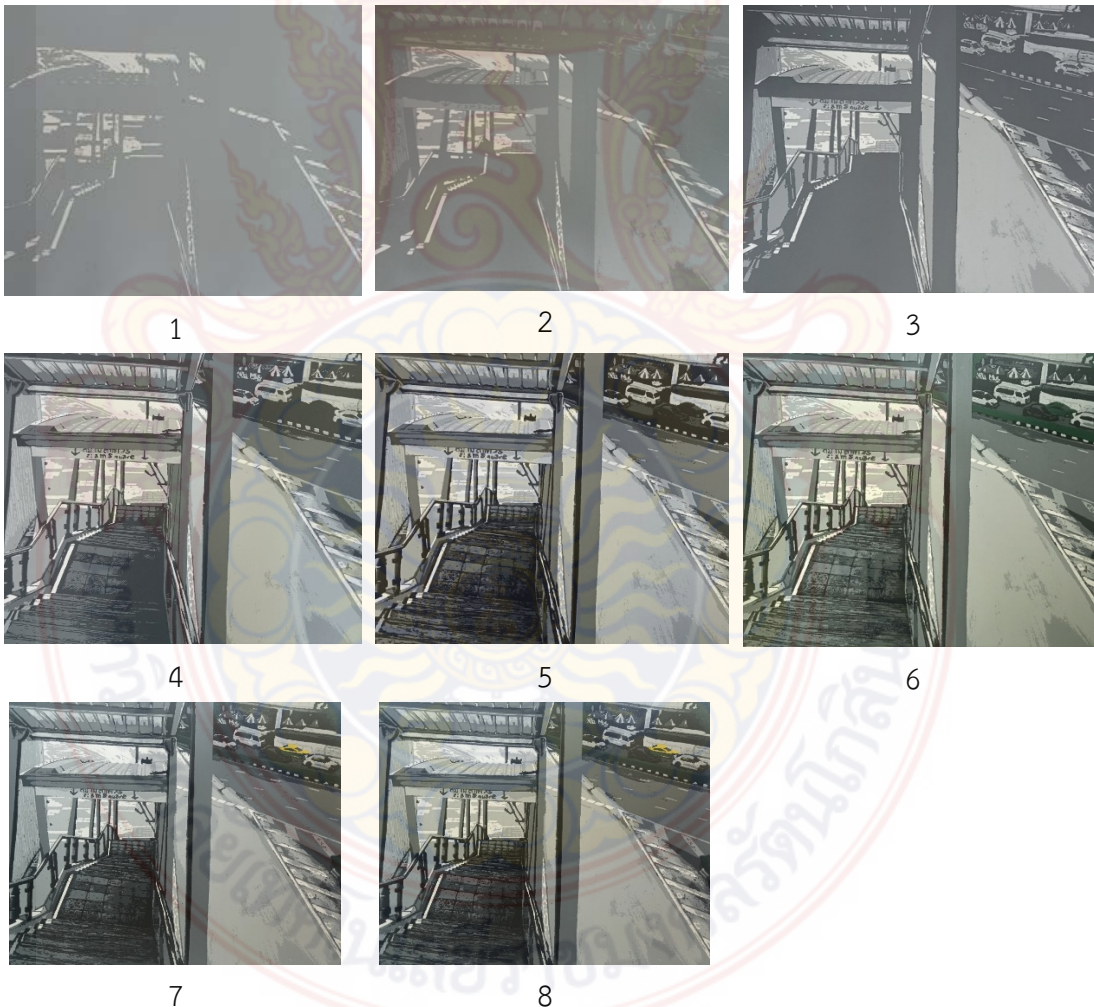
3. **หน้าที่การกดผ้าสกรีนให้แนบกับวัสดุใช้พิมพ์** ในกรณีที่ยางปาดทำหน้าที่ปาดและกลบหมึก อยู่ ก็จะทำให้หน้าที่กดให้ผ้าสกรีนสัมผัสกับวัสดุที่ใช้พิมพ์ด้วยพร้อมกันแรงตึงของผ้าสกรีนจะมีแรงต้าน กับแรงกดของยางปาดในขณะที่พิมพ์ ซึ่งแรงต้านของผ้าสกรีนจะเกิดมากที่สุดบริเวณริมยางปาดใส่มา จนถึงบริเวณจุดกลางของยางปาดซึ่งจะมีแรงกดของยางปาดซึ่งจะมีแรงต้านน้อยที่สุด ยางปาดจะมีความต้านทานได้ดีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความแข็งของยางปาด ยางปาดที่แข็งปานกลางโดยเฉพาะ รูปทรงตัววีจะกดให้ผ้าแนบกับวัสดุใช้พิมพ์ได้ดีมาก

4. **หน้าที่ในการปาดหมึกส่วนที่ เกิดออกจากแม่พิมพ์สกรีน** ยางปาดมีหน้าที่ในการปาดหมึก ส่วนที่เกินออกจากแม่พิมพ์สกรีน ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการความหนาของหมึกและความคมชัดของ ลวดลายบนชิ้นงานที่จะพิมพ์ ยางปาดที่แข็งแรงจะสามารถควบคุมความหนาของหมึกได้ ยางปาด รูปทรงตัววีทำหน้าที่นี้ได้ดีบนวัสดุเกือบทุกประเภท ส่วนยางปาดรูปทรงสี่เหลี่ยมจะทำหน้าที่นี้ได้ดีบน วัสดุที่เรียบและแบนราบ⁹

⁹ วิเชียร, นงเยาว์. 2546. การพิมพ์สกรีน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อู่การพิมพ์.

ขั้นตอนการพิมพ์สีตะแกรงใหม่

1. นำสีสกรีนที่เตรียมไว้ มาปาดลงบนแม่พิมพ์ตามจำนวนที่คิดไว้ว่าจะสามารถเพียงพอต่อการปาดลงบนกระดาด
2. ปาดสีทั้งหมดลงไปบนหน้าแม่พิมพ์ ปาดให้ทั่วทั้งแม่พิมพ์
3. ปาดเก็บสีในหน้าแม่พิมพ์ให้หมด
4. ยกบล็อกสกรีนขึ้นแล้วนำกระดาดไปตากไว้ให้สีแห้ง ปาดวนจนกว่าจะกระดาดที่เตรียมไว้จะหมด
5. เก็บสีใส่ไว้ในแก้วพลาสติก และยกบล็อกไปล้างคราบสีออก
6. ล้างแม่พิมพ์ด้วยสบู่น้ำยี่ห้อที่ใช้สกรีนในการล้างคราบสีออก ถูด้วยฟองน้ำทั้ง 2 ด้าน
7. ใช้ยางปาด ปาดหยดน้ำที่เกาะอยู่บนแม่พิมพ์ออก
8. นำแม่พิมพ์ไปตากให้แห้งจึงจะสามารถมาพิมพ์ต่อได้

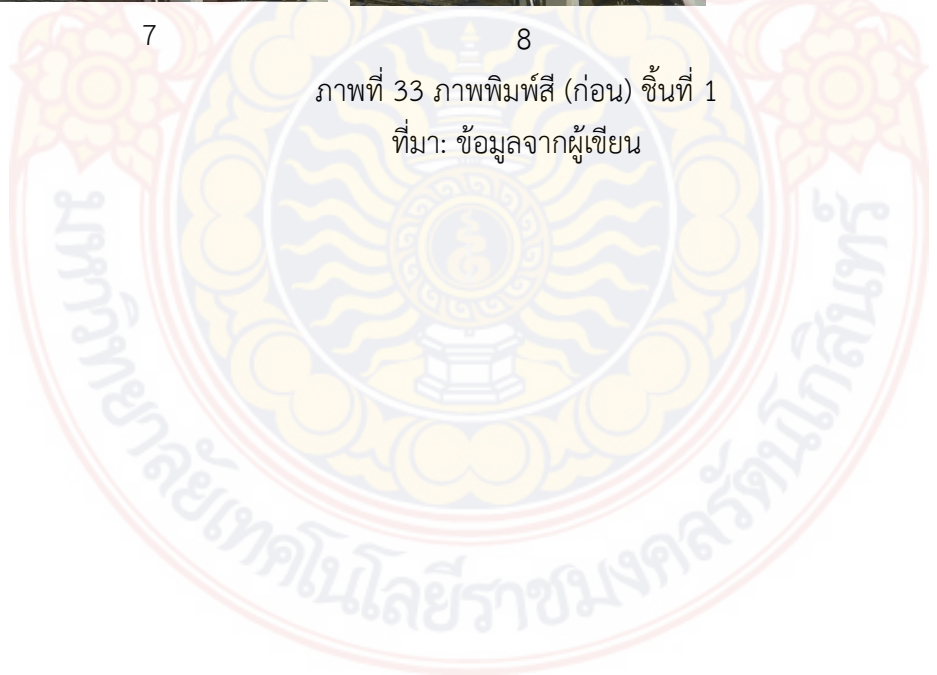

ภาพที่ 32 ภาพพิมพ์สีพื้นหลัง ชั้นที่ 1

ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 33 ภาพพิมพ์สี (ก่อน) ชั้นที่ 1
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

1

2

3

4

5

6

7

8

ภาพที่ 34 ภาพพิมพ์สี (หลัง) ชั้นที่ 1
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

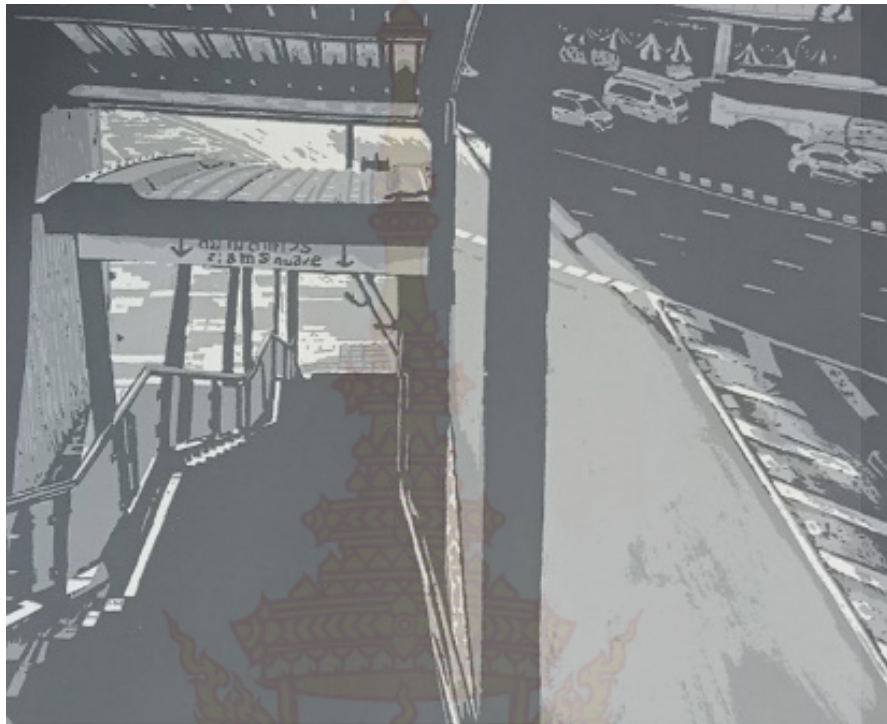

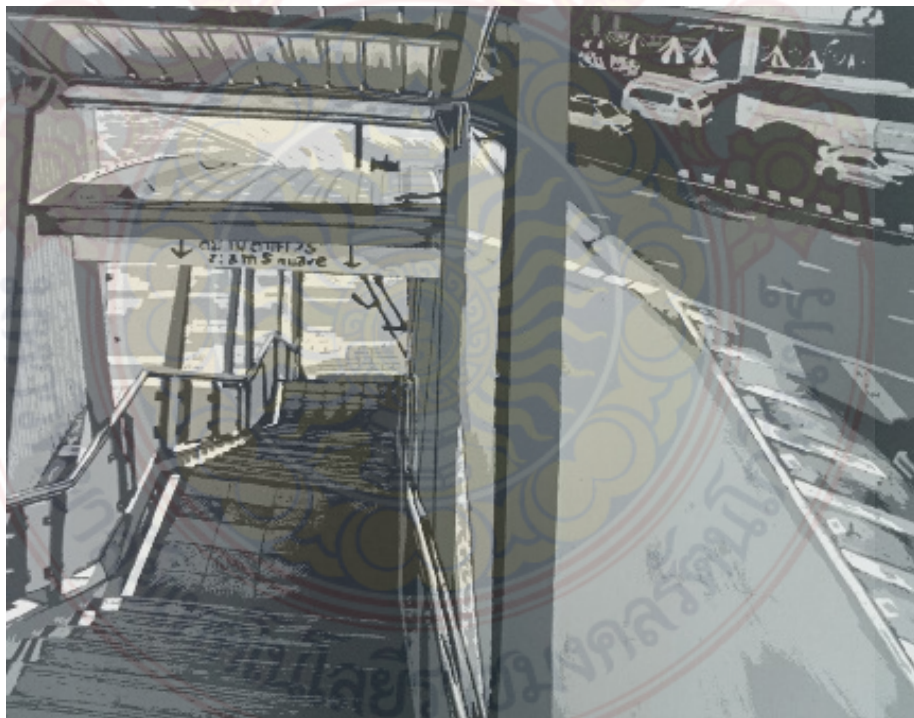
ภาพที่ 35 พิมพ์สีพื้นหลัง ครั้งที่ 1
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 36 พิมพ์สีพื้นหลัง ครั้งที่ 2
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 37 พิมพ์สีพื้นหลัง ครั้งที่ 3
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

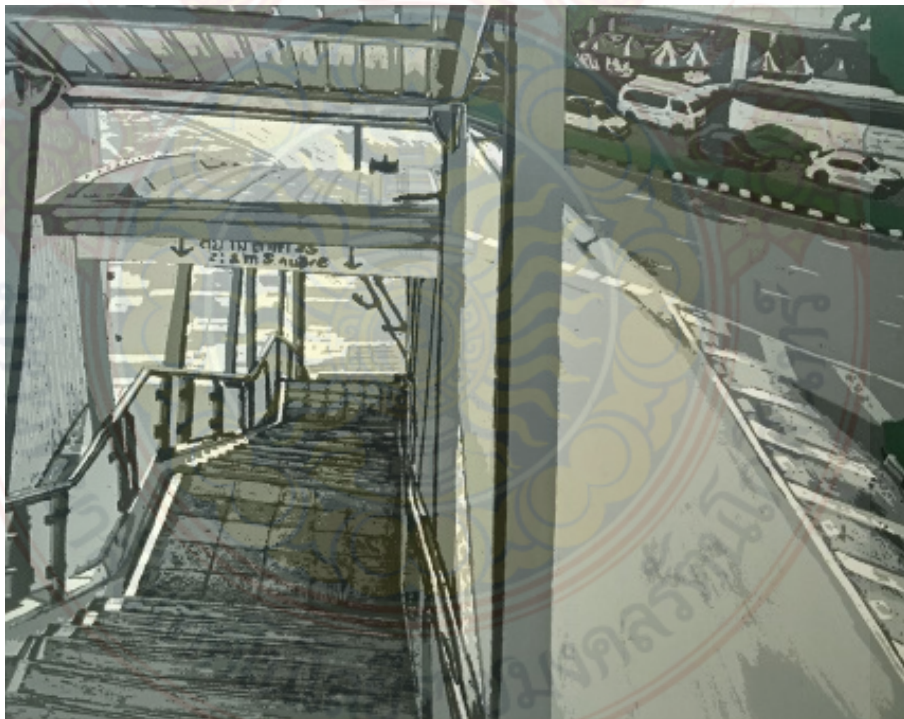

ภาพที่ 38 พิมพ์สีพื้นหลัง ครั้งที่ 4
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 39 พิมพ์สีพื้นหลัง ครั้งที่ 5

ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

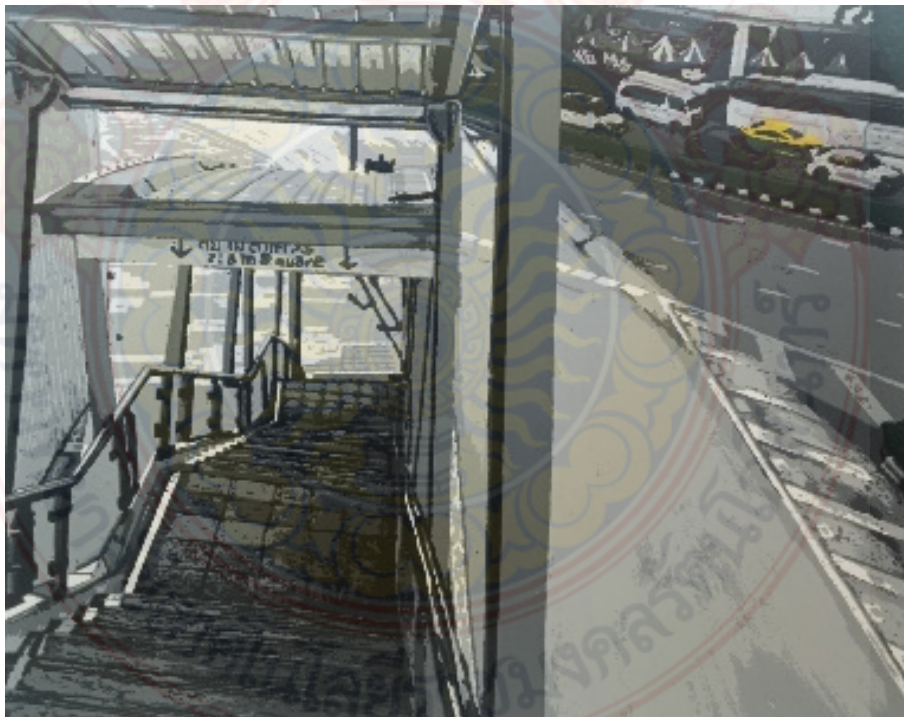
ภาพที่ 40 พิมพ์สีพื้นหลัง ครั้งที่ 6

ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

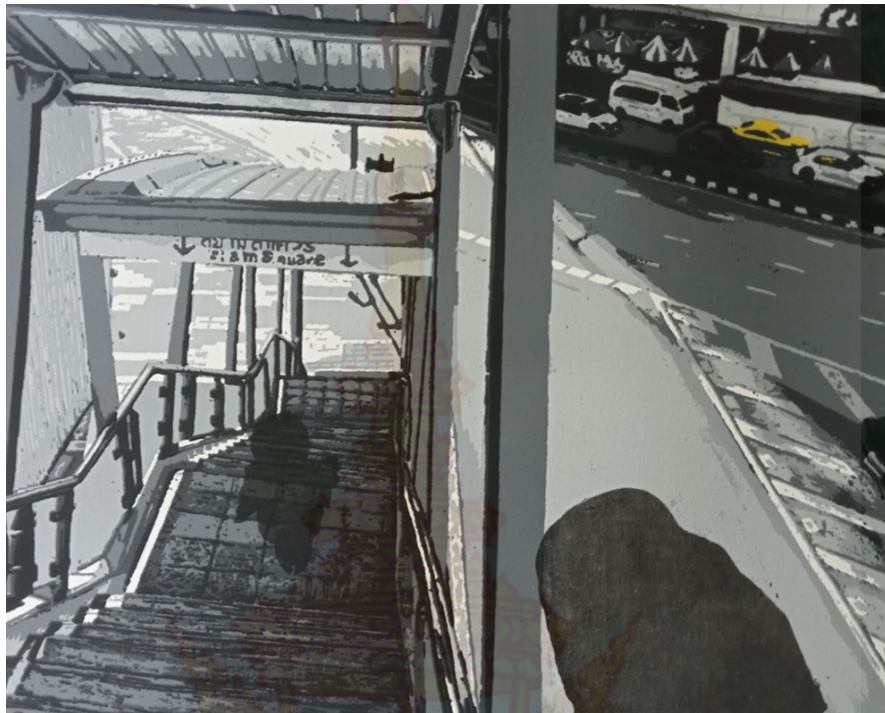
ภาพที่ 41 พิมพ์สีพื้นหลัง ครั้งที่ 7

ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

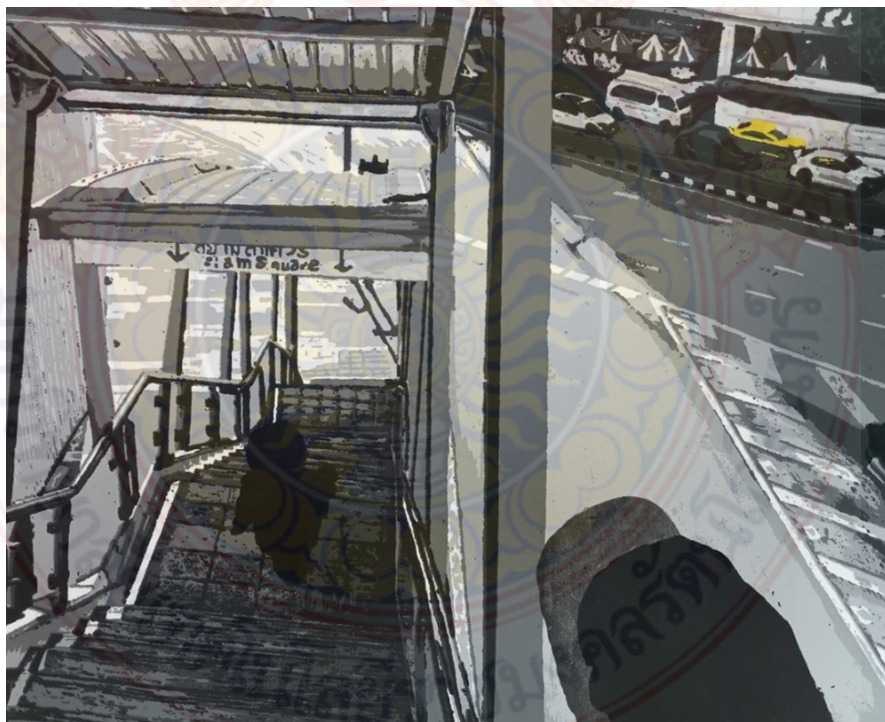

ภาพที่ 42 พิมพ์สีพื้นหลัง ครั้งที่ 8

ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

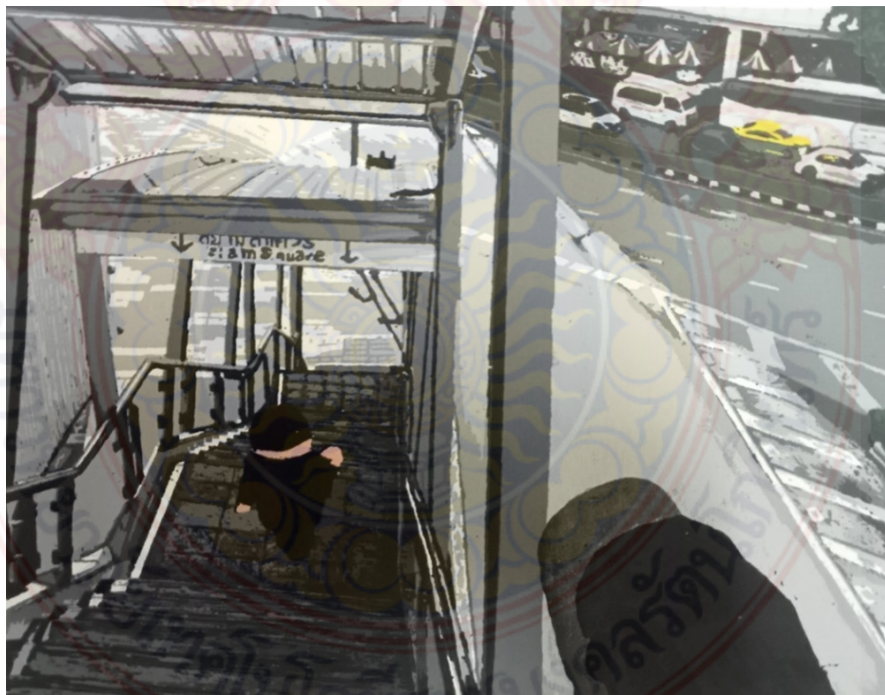
ภาพที่ 43 ภาพพิมพ์สี (ก่อน) สีที่ 1
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 44 ภาพพิมพ์สี (ก่อน) สีที่ 2
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

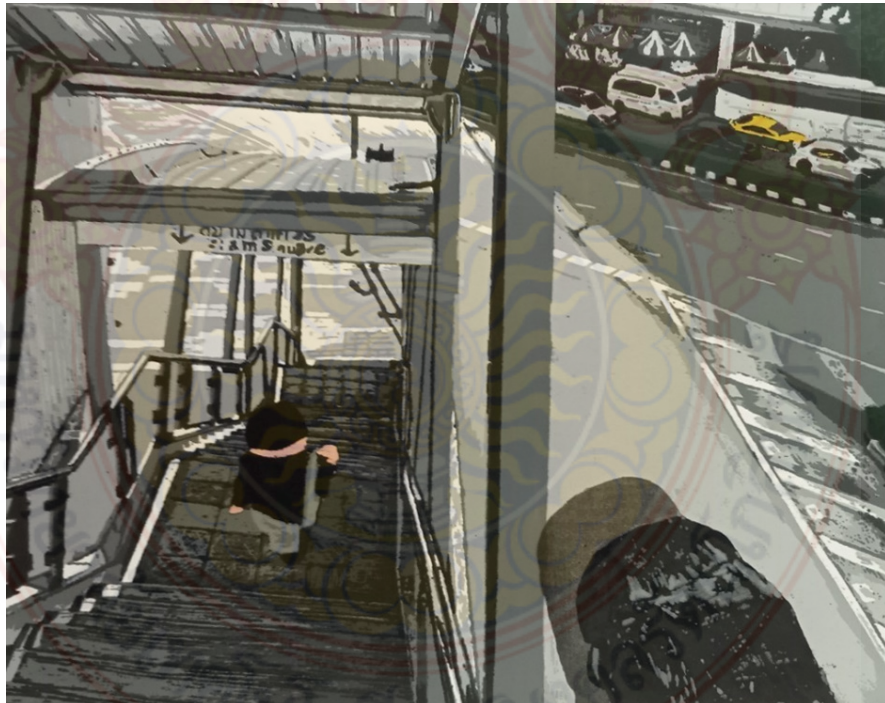
ภาพที่ 45 ภาพพิมพ์สี (ก่อน) สีที่ 3
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 46 ภาพพิมพ์สี (ก่อน) สีที่ 4
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 47 ภาพพิมพ์สี (ก่อน) สีที่ 5
 ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 48 ภาพพิมพ์สี (ก่อน) สีที่ 6
 ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 49 ภาพพิมพ์สี (ก่อน) สีที่ 7
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 50 ภาพพิมพ์สี (ก่อน) สีที่ 8
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 51 ภาพพิมพ์สี (หลัง) สีที่ 1

ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 52 ภาพพิมพ์สี (หลัง) สีที่ 2

ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 53 ภาพพิมพ์สี (หลัง) สีที่ 3

ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 54 ภาพพิมพ์สี (หลัง) สีที่ 4

ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 55 ภาพพิมพ์สี (หลัง) สีที่ 5

ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 56 ภาพพิมพ์สี (หลัง) สีที่ 6

ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 57 ภาพพิมพ์สี (หลัง) สีที่ 7
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 58 ภาพพิมพ์สี (หลัง) สีที่ 8
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการเขียนฟิล์มและฉายแสงกระบวนการภาพพิมพ์ลายฉลุ เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขั้นตอนการเขียนฟิล์มและฉายแสง

การเตรียมเขียนฟิล์ม

การเขียนฟิล์มและฉายแสงอุปกรณ์ที่ใช้ คือ กระจกใสเยอร์มัน ปากกาสีดำเชื่อน้ำมัน หรือ หมึกจีน เทปประเภทที่มีสีทึบ พู่กัน กาวอัน รางปาดกาว กระบวนการนี้

วิธีการเขียนฟิล์ม

1. วัสดุที่ต้องใช้ในกระบวนการ ดังนี้ กระจกใสเยอร์มัน ปากกาสีดำเชื่อน้ำมัน หรือ หมึกจีน เทปประเภทที่มีสีทึบพู่กัน
2. ตัดกระจกใสเยอร์มันให้พอดีกับแบบที่จะเขียนลงไป เมื่อตัดเสร็จนำมาวางไว้ให้พอดีกับแบบ ครอบวางไขเยอร์มันในฝั่งที่ด้านเพื่อให้ไซรับหมึกได้ดีกว่า

ภาพที่ 59 วางไว้ให้พอดีกับแบบร่าง
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

3. ติดเทปให้ทึบประมาณ 3-4 ชั้น (เมื่อนำไปฉายแสง จุดที่ติดเทปจะล้างออกง่าย) ติดด้านที่ขีดมาร์คไว้ (รูปที่ 60)

ภาพที่ 60 ติดเทปประมาณ 3-4 ชั้น
 ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

4. นำปากกาเขียนน้ำมันหรือหมึกจีนมาเขียนลงบนไฮเยอร์มัน ในส่วนที่ต้องการจะฉาย (รูปที่ 56)

ภาพที่ 61 เขียนปากกาเขียนน้ำมันหรือหมึกจีนมาเขียนลงบนไฮเยอร์มัน
 ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการทำแม่พิมพ์แบบใช้กาวอัด

การเตรียมแม่พิมพ์แบบใช้กาวอัด

การทำแม่พิมพ์สกรีนแบบใช้กาวอัด คือ การทำบล็อกสกรีนด้วยการเคลือบกาวอัดที่ผสมน้ำยาไวแสงแล้วบนผ้าสกรีนจากนั้นนำไปทำให้แห้ง นำแม่แบบมาติดกับบล็อกสกรีนและถ่ายไฟ จากนั้นจึงใช้น้ำฉีดล้างลวดลายออก กาวอัดจะหลุดออกมาตามลวดลายที่นำไปถ่ายไฟ ก็จะได้แม่พิมพ์สกรีนตามที่ต้องการ

ขั้นตอนการทำความสะอาดผ้าสกรีน

1. การทำความสะอาดผ้าสกรีนก่อนที่จะนำไปเคลือบกาวอัดนั้นเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญมาก ถึงแม้ว่าขณะที่มองด้วยตาเปล่าจะเห็นว่าผ้าสะอาด แต่แท้จริงแล้วฝุ่นละอองยังคงค้างอยู่และเกาะอยู่บนผ้าสกรีนอีกมาก โดยเฉพาะคราบไขมันที่เกิดจากกรรมวิธีทำเส้นด้าย จากการทอผ้า จากเครื่องขึงผ้า และการจับต้อง ถ้าการล้างผ้าสกรีนไม่สะอาดเพียงพอแล้ว จะเป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาตามมาอีกหลายประการ ทำให้การเกาะติดของกาวอัดไม่ทั่วพื้นที่ทั้งหมดของผ้าสกรีน กาวอัดบางส่วนจะหลุดออก เกิดเป็นตามด (pin hole) ต้องเสียเวลาในการอุดแม่พิมพ์สกรีน และทำให้แม่พิมพ์สกรีนไม่คงทนต่อการพิมพ์

ขั้นตอนการผสมกาวอัด

การผสมกาวอัด ในขั้นแรกต้องเตรียมสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้ กาวอัด น้ำยาไวแสง ภาชนะสำหรับผสมกาวอัด ไม้คนกาว

1.วิธีการผสมกาวอัดประเภทไดโครเมท (dichromate)

โดยทั่วไปแล้ว การผสมกาวอัดมักจะใช้อัตราส่วน กาวอัด 5 ส่วนต่อน้ำยาไวแสง 1 ส่วน หรือกาวอัด 10 ส่วน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของกาวอัดแต่ละชนิด ซึ่งจะระบุไว้ที่ฉลากสินค้า โดยใช้ช้อนหรือถ้วยตวงกาวอัดและน้ำยาไวแสงผสมกันในอัตราส่วนดังกล่าว ซึ่งการผสมนี้จะต้องปฏิบัติในห้องมืด สลัวไม่มีแสงสีขาวหรืออาจจะตัดแปลงจากห้องทำงานให้เป็นห้องที่มีแสงไฟที่ไม่ทำให้เกิดปฏิกิริยากับกาวอัดที่ผสมน้ำยาไวแสงอยู่ การผสมกาวอัดควรคนไปทางเดียวกันตลอดจนเป็นเนื้อเดียวกัน ไม่ควรคนย้อนไปย้อนมาเพราะจะทำให้เกิดฟองอากาศมากกว่าปกติ เมื่อผสมแล้วควรทิ้งไว้อย่างน้อยประมาณ 1-2 ชั่วโมง เพื่อเป็นการไล่ฟองอากาศให้หมดไปจึงจะนำไปใช้งานได้ ไม่ควรใช้โลหะมาคนกาวอัดเพราะโลหะจะทำปฏิกิริยาทางเคมีกับกาวอัด¹⁰

¹⁰ วิเชียร, นงเยาว์. 2546. การพิมพ์สกรีน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อุกษาการพิมพ์.

2. วิธีการผสมกาวอัดประเภทไดอะโซ (diaz)

โดยทั่วไป กาวอัดชนิดนี้มีการบรรจุจำหน่ายคู่กันคือ กาวอัด 1 ขวดและไดอะโซ 1 ขวดเล็ก โดยบรรจุอยู่ในกล่องเดียวกัน จึงเป็นการกำหนดไว้ว่าอัตราส่วนในการผสมก็คือใช้ไดอะโซ 1 ขวดเล็ก ผสมกับกาวอัด 1 ขวด

การผสมเริ่มด้วยการผสมน้ำลงไปในช่วงเวลาแสงเล็กน้อย เขย่าขวดจนผงไวแสงไดอะโซละลายหมดแล้ว เติมน้ำให้ถึงเครื่องหมายที่กำหนดไว้ที่ขวด เขย่าให้ทั่วหลอดในขวดกาวอัด ถ้าปริมาณการใช้น้อยก็ลดลงได้โดยใช้การชั่งกาวอัดครึ่งขวดและเติมไวแสงไดอะโซที่ผสมน้ำแล้วครึ่งขวดเช่นกัน นำมาเทใส่รางปาดเพื่อเตรียมการปาดกาวบนผ้าสกรีนต่อไป เมื่อใช้เสร็จให้นำกาวอัดที่เหลือนี้ทิ้งที่ผสมแล้วหรือยังไม่ได้ผสมเก็บไว้ในตู้เย็น เพื่อรักษาคุณค่าของกาวอัดให้คงสภาพซึ่งจะอยู่ได้เป็นเวลานานหลายเดือน

3. วิธีการผสมกาวอัดประเภทเอสปีคิวโฟโต้พอลิเมอร์ (SRQ Photopolymer)

สำหรับกาวอัดประเภทเอสปีคิวโฟโต้พอลิเมอร์นั้นมีการผสมไวแสงอยู่ในกาวเรียบร้อยแล้ว สำหรับการใช้งานจึงเพียงแต่เทกาวลงในรางปาดกาวแล้วใช้ปาดบนบล็อกสกรีนได้ทันที

ขั้นตอนการปาดกาวอัดบนผ้าสกรีน

นำกรอบสกรีนที่ซิงและทำความสะอาดผ้าสกรีนแล้ว และหลังจากทำให้ผ้าสกรีนแห้งสนิทจึงตรวจดูอีกครั้งให้มั่นใจว่าไม่มีเศษผงหรือร่องรอยต่างๆ เหลืออยู่บนผ้าสกรีน หลังจากนั้น วางกรอบสกรีนบนแท่นตั้งให้เอียงประมาณ 60 องศา เลือกรูปกรณ์ปาดกาวอัดที่เรียกว่า “รางปาดกาวอัด (coation trough)” ที่มีขนาดเล็กกว่ากรอบสกรีนด้านในครั้งนั้น เทกาวอัดลงในรางปาดประมาณครึ่งหนึ่งของรางปาด แล้วเริ่มปาดจากด้านล่างไปหาด้านบน ถ้ากรอบสกรีนใหญ่ก็ควรจับรางปาดกาวอัดด้วยมือทั้ง 2 ข้าง เพื่อให้น้ำหนักที่กดลงไปบนผ้าสกรีนเท่ากันและสมดุลตลอดแนว¹¹

¹¹ วิเชียร, นงเยาว์. 2546. การพิมพ์สกรีน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อูษาการพิมพ์.

ภาพที่ 62 ขั้นตอนเทกาวอัดลงบนรางปาด

ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

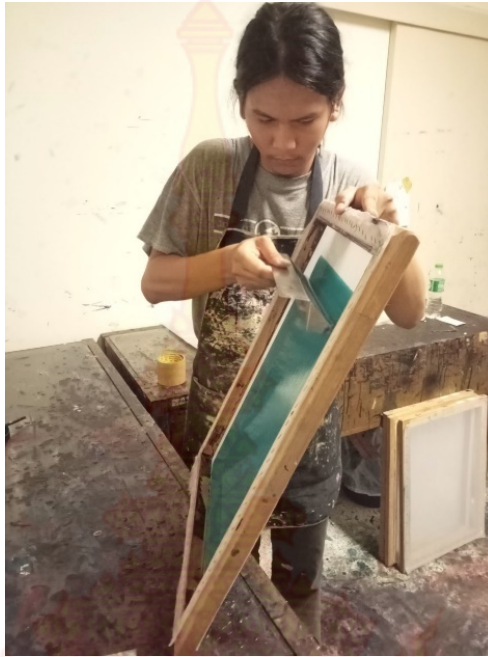
ขั้นตอนวิธีการปาดกาวอัด

1. ปาดด้านพิมพ์ 1 ครั้ง แล้วกลับด้านแม่พิมพ์ โดยเฉียงแม่พิมพ์ทำมุม 45 องศา

ภาพที่ 63 ขั้นตอนปาดกาว (ด้านหน้า)

ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 64 ขั้นตอนปาดกาว (ด้านหลัง)

ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

2. ตั้งฉากแม่พิมพ์ ปาดเก็บกาวอัดให้บางทั้ง 2 ด้าน จากนั้นนำไปเป่าหรือตากให้แห้ง (ข้อควรระวัง ไม่ควรตากแม่พิมพ์ไว้ข้ามคืนเพราะอาจจะทำให้กาวที่ปาดเอาไว้ออกยากหรือไม่ออกเลย)

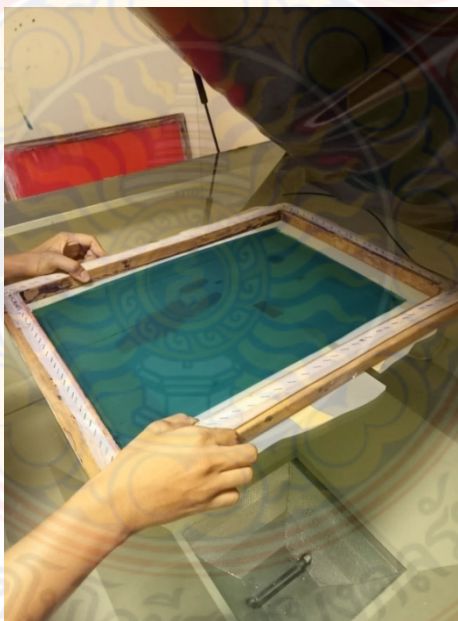
ภาพที่ 65 นำแม่พิมพ์มาเป่าให้แห้ง

ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

3. นำแม่พิมพ์ที่เป่าเสร็จมาสู่กระบวนการฉายแสง นำแบบที่เขียนเสร็จมาวางไว้บนตู้ฉายแสงและนำแม่พิมพ์มาวางไว้บนไซที่เขียนมาแล้ว วางไว้ในจุดที่ต้องจะให้อยู่ส่วนใดในแม่พิมพ์

ภาพที่ 66 นำแบบที่เขียนเสร็จมาวางไว้บนตู้ฉายแสง
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 67 วางไว้ในจุดที่ต้องการ
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

4. เมื่อได้จุดที่ต้องการแล้วปิดตู้ฉายแสง นำสมุดหรือของที่หนาพอสมควรมาปิดไว้บนแม่พิมพ์ และตั้งเวลาตามที่ต้องจะฉาย

ภาพที่ 68 นำสมุดปิดไว้บนแม่พิมพ์
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 69 กดปุ่ม Exposure เพื่อเริ่มฉายแสง
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

5. เมื่อถ่ายไฟเสร็จเรียบร้อยแล้ว ดึงไซเยอร์มันออก แล้วนำแม่พิมพ์มาแช่น้ำหรือชะโลมด้วยน้ำให้เปียกทั้ง 2 ด้าน เพื่อหยุดการปฏิกิริยาระหว่างกาวอัดกับน้ำยาไวแสงก่อน จากนั้นใช้หรือฉีดน้ำที่มีแรงดันมากพอสมควรหรือฟ็อกซี่ ฉีดล้างล้างลายที่ต้องการพิมพ์ออกให้หมด ระวังกว่าให้มีกาวอัดค้างอยู่ตามรูผ้าสกรีนในบริเวณที่ต้องการพิมพ์ ควรจะฉีดออกให้หมด จากนั้นนำไปตากให้แห้ง

ภาพที่ 70 ฉีดล้างล้างลายที่ต้องการพิมพ์ออกให้หมด
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

6. เมื่อผ้าสกรีนแห้งแล้ว นำมาเช็คอีกครั้งหนึ่งว่าได้ฉีดกาวอัดที่ไม่แข็งตัวออกจากลายหมดแล้ว และไม่มีตามดหรือรอยร้าว ถ้ามีให้อุดโดยใช้กาวอุดบล็อกสกรีน หรือใช้วานิชกับปากกาเขียนเส้นก็ได้

ภาพที่ 71 เช็คลายหลังจากล้างกาวออก
ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

การสร้างสรรคผลงานศิลปะนิพนธ์ในชุดนี้ ล้วนได้รับแรงบันดาลใจมาจากประสบการณ์ช่วงวัยรุ่นที่ผ่านมาและการพบเจอในสื่อต่าง ๆ เน้นสะท้อนถึงสภาวะอารมณ์ความรุนแรงในช่วงวัยรุ่น โดยจะโฟกัสไปที่ความรุนแรงของเด็กช่าง โดยใช้มุมมองวงจรถัดเป็นสิ่งที่ดำเนินเรื่อง ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ลายฉลุ เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

การสร้างสรรคผลงานนั้น ได้ผ่านกระบวนการศึกษาและค้นคว้าวิธีการถ่ายทอดสภาวะอารมณ์ ความคิดจากการพบเจอตามสื่อต่าง ๆ และความคิดจากประสบการณ์ส่วนตัว การใช้กระบวนการภาพพิมพ์ลายฉลุ เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม รวมไปถึงการสร้างสรรครูปแบบอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่กระบวนการสร้างผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์เพื่อหาความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของผลงานศิลปะนิพนธ์ตามเป้าหมาย

ด้านเนื้อหาและแนวคิด

ด้านเนื้อหา ข้าพเจ้าได้แนวคิดของผลงานมาจากประสบการณ์ของตัวเองที่ได้พบเจอมาและได้เคยสัมผัสมาในช่วงหนึ่งของวัยรุ่น วัยที่มีอารมณ์เป็นใหญ่เหนือความคิด มีเพื่อนมีพี่มีน้องที่คอยจะสนับสนุนยุยงส่งเสริมเหตุการณ์ต่าง ๆ สภาวะแวดล้อมล่อหลอมให้เป็น แบบที่คนอื่นต้องการโดยไม่คำนึงถึงอนาคต จนกระทั่งผลการเรียนของข้าพเจ้านั้นแย่

ด้านแนวคิด ในยุคอดีตจนถึงปัจจุบันสิ่งที่ยังเห็นตามข่าวสารอยู่เสมอ นั่นก็คือ ความรุนแรงที่เกิดจากการประทะกันของเหล่าสถาบันเด็กช่างต่าง ๆ ที่ได้เห็นตามข่าวในทีวีหรือตามโซเชียลเชียลที่ออกข่าวเด็กช่างตีกันและส่วนมากข่าวมักจะนำเสนอผ่านมุมมองกล้องวงจรถัดที่เก็บไว้เป็นหลักฐาน ข้าพเจ้าจึงเกิดแรงบันดาลใจที่จะสร้างผลงานนี้ขึ้นมา

ด้านรูปลักษณะรูปแบบของงาน

หลักการจัดวางองค์ประกอบศิลป์ที่ข้าพเจ้านำมาใช้และวิเคราะห์ในผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้านำเรื่องของการใช้มุมมองแบบจุดนำสายตา (Perspective) สัญลักษณ์ (Symbolic) เพื่อให้สอดคล้องกับมุมมองของกล้องวงจรถัดโดยในผลงานของข้าพเจ้านั้นจะใช้มุมมองนี้ทั้ง 4 ชุด 32 ชิ้นแบ่งออกเป็น 2 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 (ก่อน) เวลา 14 : 30 : 05 น. และชุดที่ 2 (หลัง) เวลา 14 : 42 : 00 น.

การนำทัศนธาตุทางศิลปะมาใช้ในการสร้างสรรค์

ทัศนธาตุ (Visual Elements) ในทางทัศนศิลป์ หมายถึง ส่วนประกอบของศิลปะที่มองเห็นได้ ประกอบไปด้วย จุด เส้น รูปร่าง รูปทรง น้ำหนักอ่อน-แก่ สี บริเวณว่างและพื้นผิว

1. จุด (Dot)

จุด หมายถึง รอยหรือแต้มที่มีลักษณะกลม ๆ ปรากฏที่พื้นผิว ซึ่งเกิดจากการจิ้ม กด กระทบ ด้วยวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ดินสอ ปากกา พู่กัน และวัสดุปลายแหลมทุกชนิด เป็นต้นกำเนิดของเส้น รูปร่าง รูปทรง แสงเงา พื้นผิว ฯลฯ เช่น นำจุดมาใส่รวมกันจนเกิดเป็นน้ำหนัก รูปทรง และการนำจุด มาวางให้เหมาะสม ก็จะเกิดเป็นรูปร่าง รูปทรง

2. เส้น (Line)

เส้น หมายถึง การนำจุดหลาย ๆ จุดมาเรียงต่อกันไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งเป็นทางยาวหรือสิ่ง ที่เกิดขึ้นจากการขีด เขียน ลากให้เกิดเป็นริ้วรอย เป็นสิ่งที่มีผลรับรู้ เพราะทำให้เกิดความรู้สึกต่อ อารมณ์และจิตใจของมนุษย์ เส้นเป็นพื้นฐานสำคัญของศิลปะทุกแขนงใช้ร่างภาพเพื่อถ่ายทอดสิ่งที่ เห็นและสิ่งที่คนจินตนาการให้ปรากฏเป็นรูปภาพ

- เส้นนอน ให้ความรู้สึกกว้างขวาง เรียบสงบ นิ่ง ราบเรียบ ผ่อนคลายสบายตา
- เส้นตั้ง ให้ความรู้สึกสูงส่ง่า มั่นคง แข็งแรง รุ่งเรือง
- เส้นเฉียง ให้ความรู้สึกไม่มั่นคง เคลื่อนไหว รวดเร็ว แปรปรวน
- เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกอ่อนไหว สุภาพอ่อนโยน สบาย นุ่มนวล เย้ายวน
- เส้นโค้งกันหอย ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว การคลี่คลาย ขยายตัว มินंग ลวงตา ลึกลับ
- เส้นซิกแซกหรือเส้นฟันปลา ให้ความรู้สึกรุนแรง กระทบเป็นห้วง ๆ ตื่นเต้นสับสน วุ่นวาย และการขัดแย้ง
- เส้นประ ให้ความรู้สึกไม่ต่อเนื่อง ไม่มั่นคง ไม่แน่นอน

3. รูปร่างและรูปทรง

3.1 รูปร่าง (shape)

รูปร่าง หมายถึง เส้นรอบนอกทางกายภาพของวัตถุ สิ่งของเครื่องใช้ คน สัตว์ และ พืช มี ลักษณะเป็น 2 มิติ มีความกว้าง และความยาว รูปร่าง แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

- รูปร่างธรรมชาติ (Natural Shape) หมายถึง รูปร่างที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น คน สัตว์ พืช
- รูปร่างเรขาคณิต (Geometrical Shape) หมายถึง รูปร่างที่มีมนุษย์สร้างขึ้นมีโครงสร้าง แน่นอน เช่น รูปสามเหลี่ยม รูปสี่เหลี่ยม และวงกลม เป็นต้น

- รูปร่างอิสระ (Free Shape) หมายถึง รูปร่างที่เกิดขึ้นตามความต้องการของผู้สร้างสรรค์ ให้รู้สึกเป็นเสรี ไม่มีโครงสร้างที่แน่นอนของตัวเอง เป็นไปตามอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม เช่น รูปร่างของหยดน้ำ และคว้น เป็นต้น

3.2 รูปทรง (Form)

รูปทรง หมายถึง โครงสร้างทั้งหมดของวัตถุที่ปรากฏแก่สายตาในลักษณะ 3 มิติ คือมีส่วนกว้าง ส่วนยาว ส่วนหนา หรือลึก คือ จะให้ความรู้สึกเป็นแท่ง มีเนื้อที่ภายใน มีปริมาตร และมีน้ำหนัก

4. พื้นผิว (Texture)

พื้นผิว หมายถึง พื้นผิววัตถุต่าง ๆ ที่เกิดจากธรรมชาติและมนุษย์สร้างสรรค์ขึ้น พื้นผิวของวัตถุที่แตกต่างกัน ย่อมให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันด้วย

5. สี (Color)

สี หมายถึง สีสันกายภาพของผลงานถูกสร้างสรรค์ขึ้นด้วยอัตราส่วนของสีวรรณะร้อน ประกอบไปด้วย แดง เหลือง น้ำตาล สีเนื้อ ในอัตราส่วนร้อยละ 30 และสีวรรณะเย็นประกอบไปด้วย เขียว น้ำเงิน และ ขาว เทา ดำ ในอัตราส่วนร้อยละ 70 เพื่อให้เกิดความดึงดูดสายตา

6. น้ำหนัก (Value)

น้ำหนัก หมายถึง น้ำหนักบนกายภาพของผลงานแสดงให้เห็นถึงค่าของความสว่างเป็นอย่างมาก แต่ในขณะเดียวกันยังแสดงให้เห็นถึงเส้นที่มีน้ำหนักเข้มซึ่งไม่เพียงแต่สนับสนุนด้านการขบเน้นรูปทรงและปริมาตร ข้าพเจ้ายังใช้กระตุ้นความรู้สึกด้วย

การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์
ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1

ภาพที่ 72 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน : 14:30 Cam 01

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 73 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน : 14:42 Cam 01

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 74 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน : 14:30 Cam 02

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 75 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

ชื่อผลงาน : 14:42 Cam 02

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 76 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 5

ชื่อผลงาน : 14:30 Cam 03

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 77 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 6

ชื่อผลงาน : 14:42 Cam 03

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 78 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 7

ชื่อผลงาน : 14:30 Cam 04

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 79 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 8

ชื่อผลงาน : 14:42 Cam 04

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 2

ภาพที่ 80 ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 9

ชื่อผลงาน : 14:30 Cam 05

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 81 ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 10

ชื่อผลงาน : 14:42 Cam 05

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

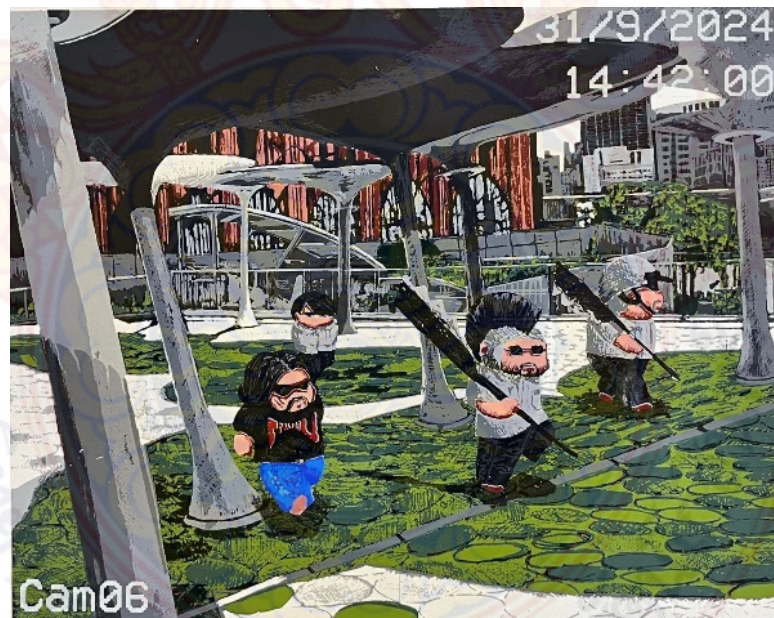
ภาพที่ 82 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 11

ชื่อผลงาน : 14:30 Cam 06

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 83 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 12

ชื่อผลงาน : 14:42 Cam 06

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 84 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 13

ชื่อผลงาน : 14:30 Cam 07

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

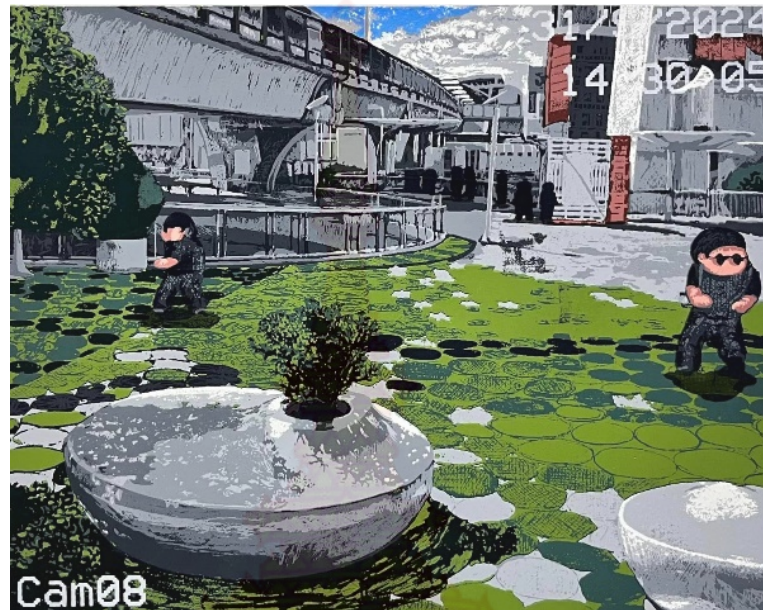
ภาพที่ 85 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 14

ชื่อผลงาน : 14:42 Cam 07

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 86 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 15

ชื่อผลงาน : 14:30 Cam 08

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 87 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 16

ชื่อผลงาน : 14:42 Cam 08

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 3

ภาพที่ 88 ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 17

ชื่อผลงาน : 14:30 Cam 09

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 89 ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 18

ชื่อผลงาน : 14:42 Cam 09

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

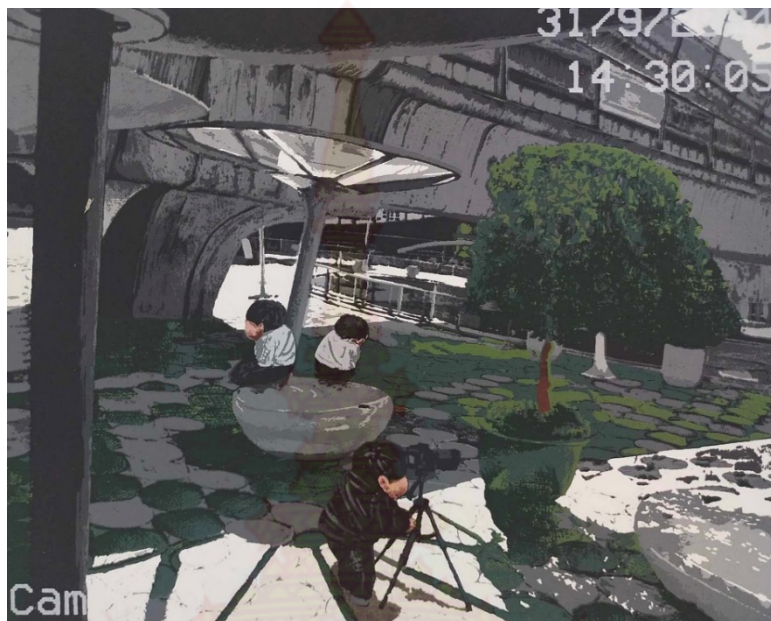
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 90 ภาพผลงานศิลปินพนธ์ชั้นที่ 19
 ชื่อผลงาน : 14:30 Cam 10
 เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม
 ขนาด : 30 x 24 ซม.
 ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 91 ภาพผลงานศิลปินพนธ์ชั้นที่ 20
 ชื่อผลงาน : 14:42 Cam 10
 เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม
 ขนาด : 30 x 24 ซม.
 ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 92 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 21

ชื่อผลงาน : 14:30 Cam 11

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 93 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 22

ชื่อผลงาน : 14:42 Cam 11

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 94 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 23

ชื่อผลงาน : 14:30 Cam 12

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 95 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 24

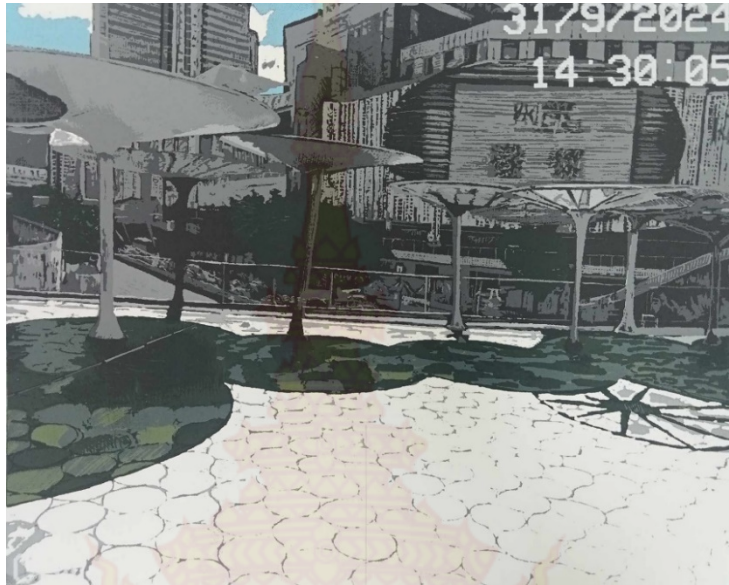
ชื่อผลงาน : 14:42 Cam 12

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 4

ภาพที่ 96 ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 25

ชื่อผลงาน : 14:30 Cam 13

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 97 ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 26

ชื่อผลงาน : 14:42 Cam 13

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 98 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 27

ชื่อผลงาน : 14:30 Cam 14

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 99 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 28

ชื่อผลงาน : 14:42 Cam 14

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

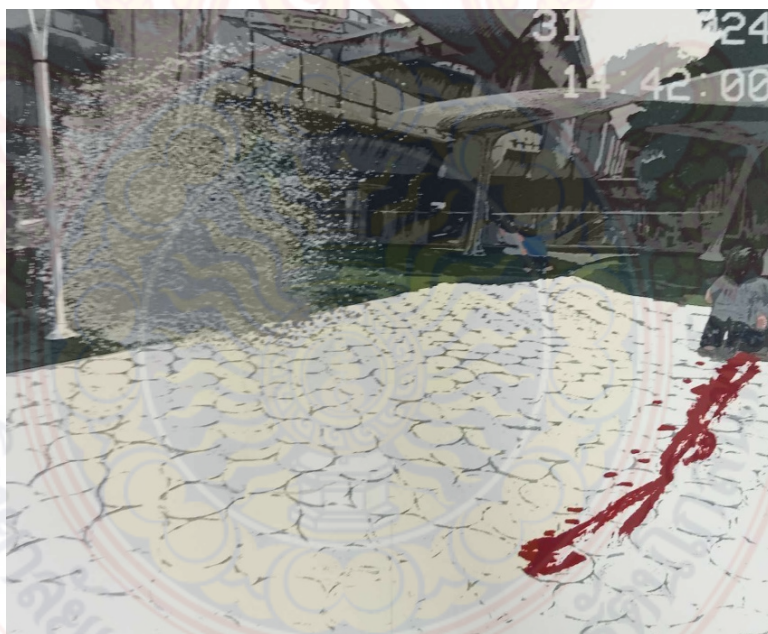
ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

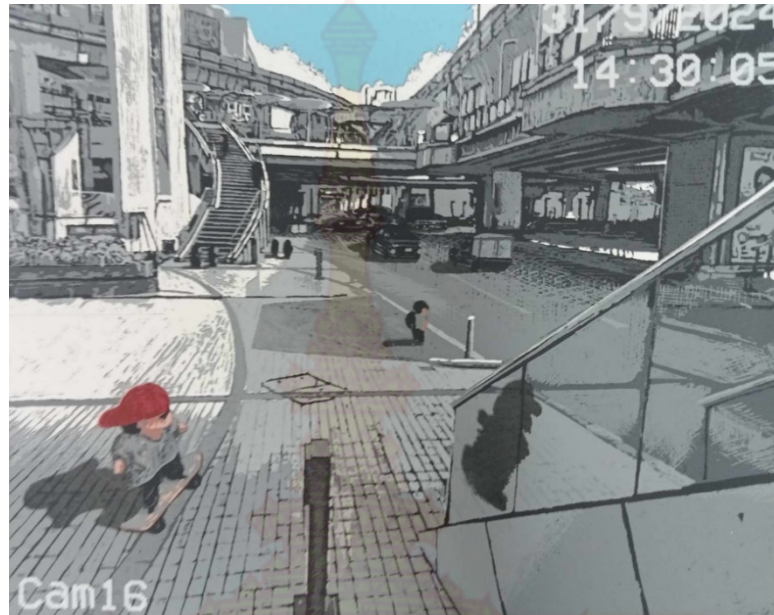
ภาพที่ 100 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 29

ชื่อผลงาน : 14:30 Cam 15
 เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม
 ขนาด : 30 x 24 ซม.
 ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 101 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 30

ชื่อผลงาน : 14:42 Cam 15
 เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม
 ขนาด : 30 x 24 ซม.
 ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 102 ภาพผลงานศิลปินนิพนธ์ชั้นที่ 31

ชื่อผลงาน : 14:30 Cam 16

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 103 ภาพผลงานศิลปินนิพนธ์ชั้นที่ 32

ชื่อผลงาน : 14:42 Cam 16

เทคนิค : ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด : 30 x 24 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ “วัยคะนอง” ทำให้ข้าพเจ้าได้เข้าใจการกลั่นกรองความคิด การเรียบเรียงข้อมูลและการสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ อีกทั้งยังนำความรู้จากการศึกษาและค้นคว้า อาทิ ตำราเรียน ผลงานของศิลปิน การทดลองสร้างผลงานเรียนทั้งหมดทั้งหมดล้วนเป็นการเรียนรู้ ในขั้นตอนกระบวนการภาพพิมพ์ลายฉลุ เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen) ประสบการณ์และการทดลองของข้าพเจ้าที่นำมากลั่นกรองเพื่อให้เกิดเป็นผลงานชุดสุดท้ายของการศึกษาของการศึกษาระดับปริญญาตรีที่สร้างด้วยความมานะพยายามของข้าพเจ้าเองจนกระทั่งสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ชุดผลงานของข้าพเจ้านั้นสร้างสรรค์ขึ้นจากการรับอิทธิพลทางด้านสังคมและประสบการณ์ส่วนตัวที่มีการวิเคราะห์ว่าการปลูกฝังค่านิยมที่ไม่เสมอภาคกันระหว่างช่วงอายุ ล้วนเป็นปัจจัยของการเกิดความรุนแรง การใช้คำพูดเชิงข่มขู่ การกดขี่ การทำร้ายร่างกาย ไปจนถึงการฆาตกรรม เป็นต้น อีกทั้งยังได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ตรงของข้าพเจ้าเองที่พบกับเหตุการณ์ความรุนแรง นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังได้รับอิทธิพลการสร้างสรรคผลงานจากการติดตามข่าวสารทางสื่อโซเชียล สื่อโทรทัศน์

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ผลงานคือการสะท้อนภาพสะท้อนปัญหาและสภาวะอารมณ์ ความคิดคะนองในช่วงหนึ่งของกลุ่มวัยรุ่น สะท้อนมุมมองของผู้กระทำและผู้ที่ถูกกระทำที่เกิดจากความรุนแรงและอยากให้ผู้ชมตระหนักถึงผลกระทบจากความรุนแรงที่ปรากฏอยู่บนงานศิลปะ ความตั้งใจของข้าพเจ้าเป็นสิ่งที่ต้องการเป็นจุดประกายทางความคิดให้สังคมซึ่งอาจจะไม่ได้เกิดขึ้นเร็ววันแต่อาจเป็นส่วนหนึ่งของความเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางสังคมในอนาคต

จากการค้นคว้า ทดลองและวิเคราะห์เพื่อสรุปผลหาค่าประกอบที่เหมาะสมกับผลงานนี้ ข้าพเจ้ามองว่าควรใช้ กระบวนการภาพพิมพ์ลายฉลุ เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen) เพื่อขับเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรงที่แรงบัลดาลใจจากประสบการณ์ตรงของข้าพเจ้าผ่านการสื่อสารผ่านมุมมองกล้องวงจรปิด จากความคิดของข้าพเจ้าดังที่กล่าวมานั้นสามารถนำไปปรับใช้เป็นจุดประกายเล็ก ๆ แก่ผู้ที่มีความสนใจที่ต้องการสร้างสรรค์ผลงานในเชิงสังคมโดยเฉพาะความรุนแรงในวัยคะนอง ทั้งที่เกิดขึ้นกับตัวผู้ชมและข่าวที่เกิดขึ้นในสังคมไทยในอนาคต

บรรณานุกรม

วิเชียร, นงเยาว์. 2546. การพิมพ์สกรีน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อูษาการพิมพ์.

ข้อมูลระบบออนไลน์

กสศ. 2566. ความซึมเศร้าของเด็กอาชีวะ : “ถอดเสื้อช้อปออกไป เราก็ก๊เด็กวัยรุ่นคนหนึ่ง”.

[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.eef.or.th/article-depression-among-vocational-students-210423/>. (วันที่ค้นหาข้อมูล : 15 ตุลาคม 2566).

Aunart. 2011. Impressionism ศิลปะอิมเพรสชันนิสม์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://aunart.wordpress.com/2011/09/21/impressionism/>. (วันที่ค้นหาข้อมูล : 13 ตุลาคม 2566).

kapook. 2556. ลงโทษ 2 ช่างกล งดรับ ปวช. ปีหน้า-แก้ปัญหามาไม่ได้ปิดแน่. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก.

<https://highlight.kapook.com/view/71741> (วันที่ค้นหาข้อมูล : 15 ตุลาคม 2566).

Sarakadeelite. 2546. นิตยสาร สารคดี ฉบับ พฤษภาคม. แอนดี้ วอร์ฮอล และเรื่องเบื้องหลังความ

popart ของเขา [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : https://www.sarakadeelite.com/arts_and_culture/andy-warhol-pop-art/ (วันที่ค้นหาข้อมูล : 15 ตุลาคม 2566).

Sarakadeelite. (มมป.) อชิตพนธ์ เพียรสุขประเสริฐ. ซัลวาดอร์ ดาลี : ศิลปินผู้ปลุกเสกความเหนือ

จริงแห่งจิตใจในงานศิลปะ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.sarakadeelite.com/faces/salva-dor-dali/> (วันที่ค้นหาข้อมูล : 15 ตุลาคม 2566).

Taking. (มมป.) โกลด มอแน ศิลปินอิมเพรสชันนิสต์ผู้โด่งดังเจ้าของภาพเขียนสุดประทับใจตลอดกาล.

[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.takieng.com/stories/8659>. (วันที่ค้นหาข้อมูล : 31 มีนาคม 2567).

Thaipbs. 2561. ตีแผ่เบื้องหลัง “เด็กตึกกัน”. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://www.thaipbs.or.th/news/content/275887>. (วันที่ค้นหาข้อมูล : 13 ตุลาคม 2566).

Themomentum. 2018. ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์. Pop Art ทลายกรอบขนชั้นด้วยศิลปะประชานิยม

(ตอนแรก). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://themomentum.co/pop-art-1/>. (วันที่ค้นหาข้อมูล : 15 ตุลาคม 2566).

Workpointtoday. 2562. **เปิดศึก 2 สถาบัน นร.อุเทน-ปทุมวัน ตีกันบนสกายวอล์ค สถานีรถไฟฟ้า.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : https://workpointtoday.com/bts-siam02/#google_vignette. (วันที่ค้นหาข้อมูล : 15 ตุลาคม 2566).

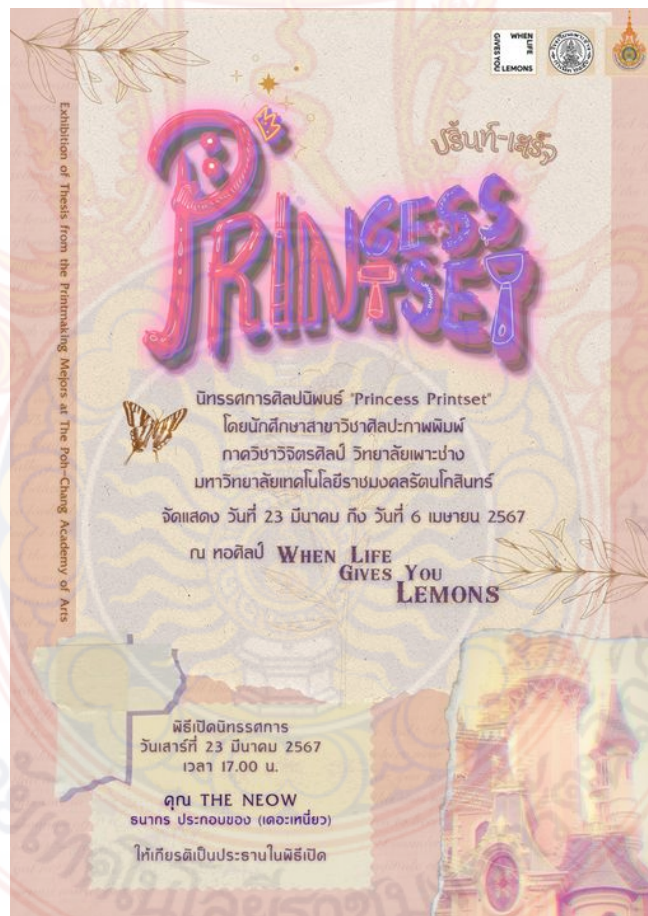

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ภาพกิจกรรม

นิทรรศการศิลปนิพนธ์ "ปรีนท์เสด็จ"
 (Art Thesis Exhibition : Princess Printset)
 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์ ภาควิชาจิตรศิลป์ วิทยาลัยเพาะช่าง
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
 พิธีเปิดวันเสาร์ที่ 23 มีนาคม 2567
 ณ หอศิลป์ When life gives you lemons
 เริ่มแสดงตั้งแต่ 23 มี.ค - 20 เม.ย 2567

รูปที่ 104 แผ่นประกาศนิทรรศการศิลปนิพนธ์ "ปรีนท์เสด็จ"

ที่มา : <https://www.facebook.com/printcessprintset>

รูปที่ 105 คุณธนากร ประกอบของ (ประธานในพิธีเปิด) ขณะตัดริบบิ้นเปิดนิทรรศการ
ที่มา : <https://www.facebook.com/printcessprintset>

รูปที่ 106 ข้าพเจ้าในขณะที่อธิบายเนื้อหาของผลงานให้แก่ประธานในพิธี
ที่มา : <https://www.facebook.com/printcessprintset>

รูปที่ 107 คุณธนกร ประกอบของ (ประธานในพิธีเปิด) ขณะตัดริบบิ้นเปิดนิทรรศการ
ที่มา : <https://www.facebook.com/printcessprintset>

รูปที่ 108 ภาพถ่ายรวมคณะนักศึกษาผู้จัดนิทรรศการกับอาจารย์ที่ปรึกษา
ที่มา : <https://www.facebook.com/printcessprintset>

รูปที่ 109 ภาพผลงานขณะจัดแสดงในหอศิลป์ When life gives you lemons
ที่มา : <https://www.facebook.com/photo/?fbid=917563580370161&set=pcb.917563637036822>

รูปที่ 110 ภาพถ่ายเข้าพเจ้าร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาศิลปินพันธ์
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ประวัติการศึกษา

ชื่อ	นาย ธีรพัฒน์ พานจันทร์
ที่อยู่	23/29 ม.13 ซอยไอยรา 11 ถ.เลี้ยวคลองแอน ต.คลองสอง อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี 12120
วัน เดือน ปี เกิด	27 ตุลาคม 2543
สถานศึกษา	
2563-ปัจจุบัน	- ระดับปริญญาตรี ภาควิจิตรศิลป์ สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์ วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยรัตนโกสินทรามงคลรัตนโกสินทร์
2559-2562	- ระดับปวช.1-3 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร
ปีที่สำเร็จการศึกษา	2567
ผลงานการแสดง	
2565	- ร่วมแสดงในโครงการประกวดผลงานศิลปะ I AM ORIGINAL 4 BY PIGMA
2566	- เข้าร่วมโครงการพัฒนาศักยภาพศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 14 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี
2566	- ร่วมแสดงในนิทรรศการ ดิน เปื้อน หมึก ครั้งที่ 15 ตอน ปัญจธาตุ
2567	- ร่วมแสดงในนิทรรศการศิลป์พนธ์ "ปรินทร์เสร็จ"